

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW

KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

Warszawa, dnia 31 grudnia 1984 r. **Nr 4***

TREŚĆ: Str.

14

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 27 lutego 1984 r.
(Monitor Polski Nr 9, poz. 62)

w sprawie trybu nadawania odznaki honorowej „Zasłużony Funkcjonariusz Pożarnictwa" oraz ustalenia jej wzoru i sposobu noszenia

Na podstawie art. 22 ust. 3 dekretu z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz.U. z 1974 r. Nr 50, poz. 321 i z 1975 r. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. Odznaka honorowa „Zasłużony Funkcjonariusz Pożarnictwa", zwana dalej „odznaką", jest zaszczytnym wyróżnieniem funkcjonariusza pożarnictwa i może być nadawana za wybitne osiągnięcia w służbie oraz długoletnią nienaganną służbę w ochronie przeciwpożarowej. Odznaka jest jednostopniowa i może być nadana tylko raz.

§ 2. 1. Odznakę nadaje minister spraw wewnętrznych na wniosek Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

2. Odznaka nadawana jest z okazji „Dnia Strażaka". Wręczenia odznaki i legitymacji stwierdzającej jej nadanie dokonuje minister spraw wewnętrznych lub w jego imieniu osoba przez niego upoważniona.

§ 3. Wniosek o nadanie odznaki powinien zawierać:

1) dane osobowe oraz dane o przebiegu służby funkcjonariusza pożarnictwa przedstawionego do wyróżnienia,
2) opis zasług uzasadniających nadanie odznaki oraz charakterystykę całokształtu służby i postawy społecznej funkcjonariusza pożarnictwa przedstawionego do wyróżnienia,
3) opinię kierownika jednostki ochrony przeciwpożarowej, w której pełni służbę funkcjonariusz pożarnictwa przedstawiony do wyróżnienia,
4) dane o posiadanych orderach i odznaczeniach.

§ 4. 1. Odznaka ma kształt krążka o średnicy 37 mm, wykonanego z metalu w kolorze — brąz oksydowany. Na licowej stronie, w części środkowej krążka, na tle fragmentu godła państwowego umieszczony jest profil funkcjonariusza pożarnictwa w hełmie. Po lewej stronie profilu, pionowo, biegnie stylizowana gałązka z liści laurowych, po prawej z liści dębowych. Na obwodzie krążka biegnie wypukły napis „Zasłużony Funkcjonariusz Pożarnictwa" — wysokość liter wynosi 4 mm. Na odwrotnej, gładkiej stronie odznaki, w części środkowej umieszczony jest poziomo w trzech rzędach napis „Ministerstwo Spraw Wewnętrznych" — wysokość liter wynosi 4 mm.

2. Odznaka jest zawieszona na ciemnoniebieskiej wstążce o szerokości 37 mm z dwoma pionowymi paskami koloru czerwonego po bokach o szerokości 10 mm każdy.

3. Wzór rysunkowy odznaki określa załącznik do zarządzenia.

§ 5. 1. Odznakę nosi się na lewej stronie piersi w kolejności po brązowej odznace „W Służbie Narodu".

2. Zamiast odznaki można nosić jej miniaturkę lub baretkę.

§ 6. 1. Utrata odznaki następuje wskutek prawomocnego skazania osoby wyróżnionej na karę pozbawienia praw publicznych.

2. Minister spraw wewnętrznych może pozbawić odznaki w razie stwierdzenia, że nadanie jej nastąpiło w wyniku wprowadzenia w błąd lub że wyróżniony funkcjonariusz pożarnictwa dopuścił się czynu, wskutek którego stał się niegodnym odznaki.

3. Nadanie, utratę lub pozbawienie odznaki odnotowuje się w aktach osobowych funkcjonariusza pożarnictwa.

§ 7. Ewidencję nadanych odznak prowadzi Komenda Główna Straży Pożarnych.

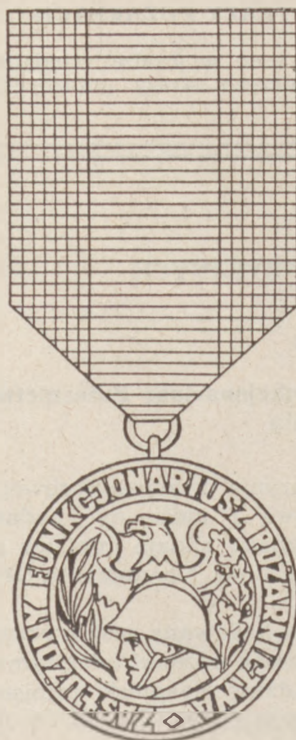
§ 8. W razie zgubienia, zniszczenia lub kradzieży odznaki lub legitymacji stwierdzającej jej przyznanie wydaje się nową odznakę lub duplikat legitymacji.

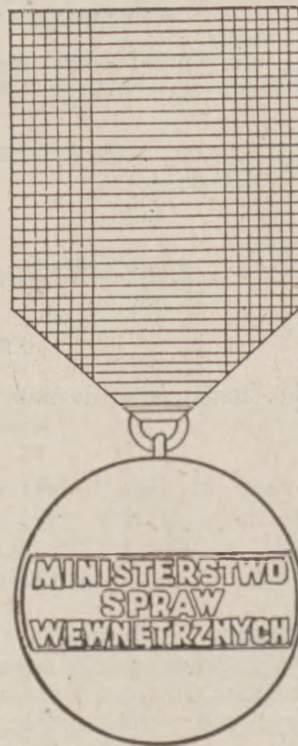
§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister spraw wewnętrznych: **Cz. Kiszczak**

Załącznik do zarządzenia ministra spraw wewnętrznych z dnia 27 lutego 1984 r. (poz. 14)

WZÓR ODZNAKI HONOROWEJ „ZASŁUŻONY FUNKCJONARIUSZ POŻARNICTWA"

15

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 27 lutego 1984 r.
(Monitor Polski Nr 9, poz. 63)

w sprawie ustanowienia odznaki „Za Zasługi dla Ochrony Przeciwpożarowej”

Na podstawie art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz.U. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się odznakę „Za Zasługi dla Ochrony Przeciwpożarowej”, zwaną dalej „odznaką”.

§ 2. 1. Odznaka może być nadawana:
1) osobom, które pracą i działalnością w sposób szczególny przyczyniły się do rozwoju ochrony przeciwpożarowej, zabezpieczenia przed pożarami życia i mienia obywateli oraz dorobku materialnego i kulturalnego społeczeństwa,
2) osobom, które wyróżniły się w czasie akcji ratowniczej, w szczególności kierującym akcją ratowniczą za skuteczne, śmiałe i pełne inicjatywy przeprowadzenie akcji ratowniczej oraz uczestnikom akcji, którzy wykazali się inicjatywą w wykonywaniu rozkazów oraz niezwykłą odwagą osobistą.

2. Odznaka jest trzystopniowa: brązowa, srebrna i złota. Przy nadawaniu odznaki należy zachować kolejność w stopniach. Pomiędzy nadaniem odznaki kolejnego stopnia powinien upłynąć okres co najmniej 4 lat. W szczególnie uzasadnionych wypadkach można odstąpić od tej zasady.

§ 3. 1. Odznakę nadaje minister spraw wewnętrznych na wniosek Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

2. Odznakę nadaje się z okazji „Dnia Strażaka”, a także w każdym czasie w wypadku określonym w § 2 ust. 1 pkt 2.

3. Wraz z odznaką osoba wyróżniona otrzymuje legitymację stwierdzającą nadanie odznaki.

4. Wręczenia odznaki i legitymacji dokonuje minister spraw wewnętrznych lub w jego imieniu osoba przez niego upoważniona.

§ 4. Wniosek o nadanie odznaki powinien zawierać:
1) dane osobowe oraz dane o przebiegu służby (pracy zawodowej, nauki) osoby przedstawionej do wyróżnienia,
2) uzasadnienie zawierające charakterystykę całokształtu służby (pracy zawodowej, nauki) i postawy społecznej osoby przedstawionej do wyróżnienia,
3) szczegółowy opis dokonanego czynu.

§ 5. 1. Odznaka ma kształt krążka o średnicy 36 mm wykonanego z metalu złoconego, srebrzonego lub patynowanego na brązowo; na licowej stronie odznaki na tle drobnoziarnistej faktury znajduje się krzyż maltański, pośrodku którego umieszczony jest wizerunek hełmu strażackiego z głową orła zakończonego w dolnej części stylizowanymi liśćmi laurowymi; wokół odznaki w otoku znajduje się napis: „Za Zasługi dla Ochrony Przeciwpożarowej”; na odwrotnej stronie odznaki umieszczony jest w czterech wierszach napis: „W Służbie Ludowej Ojczyzny”; w otoku znajduje się wieniec ze stylizowanych liści laurowych, a poniżej litery „PRL”.

2. Odznaka jest zawieszona na wstążce o szerokości 36 mm z pionowymi paskami: środkowym w kolorze czerwonym o szerokości 16 mm, po bokach w kolorze białym o szerokości 5 mm, a po obrzeżach w kolorze niebieskim o szerokości 5 mm.

3. Wzór rysunkowy odznaki określa załącznik do zarządzenia.

§ 6. 1. Odznakę nosi się na lewej stronie piersi.

2. Zamiast odznaki można nosić jej miniaturkę lub baretkę.

§ 7. 1. Utrata odznaki następuje wskutek prawomocnego skazania osoby wyróżnionej na karę pozbawienia praw publicznych.

2. Minister spraw wewnętrznych może pozbawić odznaki w razie stwierdzenia, że nadanie jej nastąpiło w wyniku wprowadzenia w błąd lub gdy osoba wyróżniona dopuściła się czynu, wskutek którego stała się niegodna odznaki.

§ 8. Ewidencję nadanych odznak prowadzi Komenda Główna Straży Pożarnych.

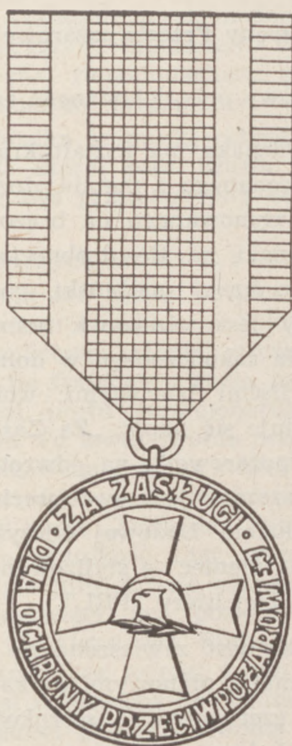
§ 9. Koszty związane z nadawaniem odznaki są pokrywane z budżetu Komendy Głównej Straży Pożarnych.

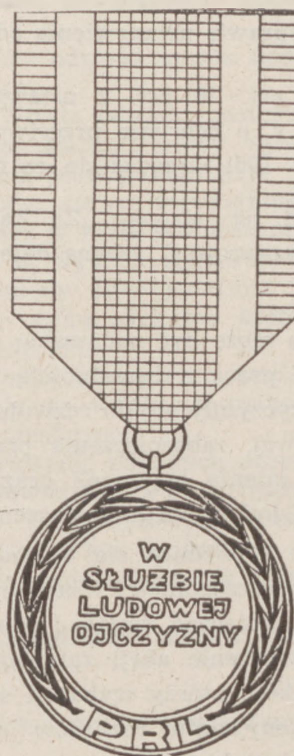
§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister spraw wewnętrznych: **Cz. Kiszczak**

Załącznik do zarządzenia ministra spraw wewnętrznych z dnia 27 lutego 1984 r. (poz. 15)

WZÓR ODZNAKI „ZA ZASŁUGI DLA OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ"

16

ZARZĄDZENIE Nr 43 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 9 czerwca 1984 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie nadania statutu oraz ustalenia regulaminów studiów dla Szkoły Głównej Służby Pożarniczej w Warszawie

Na podstawie art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o wyższym szkolnictwie wojskowym (Dz.U. z 1973 r. Nr 32, poz. 190) oraz w związku z art. 229 ust. 2 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz.U. Nr 14, poz. 113) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Nr 25/82 ministra spraw wewnętrznych z dnia 19 marca 1982 r. w sprawie nadania statutu oraz ustalenia regulaminów studiów dla Szkoły Głównej Służby Pożarniczej w Warszawie wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:
   a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Ustala się regulamin studiów dziennych w Szkole Głównej Służby Pożarniczej w Warszawie, stanowiący załącznik nr 2 do zarządzenia",
   b) w ust. 2 wyrazy: „załącznik nr 2" zastępuje się wyrazami „załącznik nr 3",
2) w załączniku nr 1:
   a) w § 7 ust. 2 po wyrazach „student studiów" dodaje się wyraz „dziennych",
   b) § 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
      „§ 44. 1. Po zaliczeniu praktyki kandydackiej i złożeniu ślubowania podchorążym nadaje się stopień strażaka",
3) po załączniku nr 1 dodaje się nowy załącznik nr 2 w brzmieniu ustalonym w załączniku do niniejszego zarządzenia,
4) dotychczasowy załącznik nr 2 oznacza się jako załącznik nr 3.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister spraw wewnętrznych: **Cz. Kiszczak**

Załącznik do zarządzenia nr 43 ministra spraw wewnętrznych z dnia 9 czerwca 1984 r. (poz. 16)

REGULAMIN STUDIÓW DZIENNYCH W SZKOLE GŁÓWNEJ SŁUŻBY POŻARNICZEJ W WARSZAWIE

Regulamin studiów, zawierający podstawowe zasady organizacji procesu dydaktyczno-wychowawczego w Szkole Głównej Służby Pożarniczej, zwanej dalej „Szkołą", służy osiągnięciu głównych celów i właściwej realizacji zadań przyjętych w jej programie. Szkoła kształci i wychowuje oficerów z tytułami magistrów inżynierów pożarnictwa dla potrzeb ochrony przeciwpożarowej.

Rozdział I

PRZEPISY OGÓLNE

§ 1. 1. Wszystkie osoby odbywające studia dzienne w Szkole są studentami-podchorążymi, zwanymi dalej „słuchaczami".

2. Przyjęcie w poczet słuchaczy Szkoły następuje na podstawie rozkazu komendanta Szkoły, dopuszczającego do immatrykulacji i po złożeniu ślubowania. Po immatrykulacji słuchacz otrzymuje legitymację studencką oraz indeks, który jest dokumentem przedstawiającym przebieg i wyniki studiów.

3. W okresie dwóch miesięcy poprzedzających przyjęcie w poczet słuchaczy (ust. 2), kandydaci zakwalifikowani na studia w Szkole, zobowiązani są do odbycia praktyki kandydackiej.

4. Program praktyki kandydackiej ustala komendant Szkoły.

§ 2. Przez użyte w regulaminie określenia należy rozumieć:

1) komendant Szkoły (rektor) — komendanta Szkoły Głównej Służby Pożarniczej,
2) komendant Wydziału (dziekan) — zastępcę komendanta Szkoły ds. naukowo-dydaktycznych,
3) katedra — także studium dydaktyczne,
4) szef katedry — także kierownika studium dydaktycznego.

§ 3. Słuchacz ma prawo do:

1) zdobywania wiedzy, rozwijania własnych zainteresowań naukowych i zawodowych oraz korzystania w tym celu z pomieszczeń i urządzeń dydaktycznych Szkoły, a także z pomocy kadry naukowej i wychowawczej,
2) rozwijania własnych zainteresowań w kołach naukowych oraz innych kołach działających w Szkole,
3) uczestnictwa w pracach naukowo-badawczych, rozwojowych i wdrożeniowych realizowanych w Szkole,
4) należenia do organizacji politycznych i społecznych działających w Szkole. Komendant może zezwolić na przynależność do innych organizacji działających poza Szkołą,
5) zgłaszania do władz Szkoły za pośrednictwem przełożonych oraz swoich reprezentantów, działających w radach pedagogicznych, postulatów dotyczących planów studiów, realizacji programu nauczania oraz innych spraw związanych z procesem dydaktyczno-wychowawczym,
6) uzyskiwania nagród i wyróżnień określonych odrębnymi przepisami,
7) pomocy materialnej i świadczeń socjalnych określonych odrębnymi przepisami.

§ 4. 1. Do podstawowych obowiązków słuchacza należy:

1) systematyczne i pilne przyswajanie wiedzy w celu należytego przygotowania się do pracy zawodowej oraz aktywnego uczestniczenia w życiu socjalistycznej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
2) zachowanie nienagannej postawy moralnej i obywatelskiej godnej słuchacza Szkoły,
3) przestrzeganie regulaminów, instrukcji, rozkazów i zarządzeń obowiązujących w Szkole,
4) przestrzeganie przepisów regulujących porządek studiów oraz terminowe i należyte wywiązywanie się ze wszystkich zadań wyznaczonych przez kadrę dydaktyczną i dowódczą Szkoły,
5) okazywanie należytego szacunku i właściwe zachowanie się wobec władz, przełożonych, kadry dydaktycznej i innych pracowników Szkoły,
6) unikanie w swym postępowaniu wszystkiego, co mogłoby zaszkodzić dobremu imieniu Szkoły i godności słuchacza,
7) przestrzeganie zasad koleżeńskiego współżycia,
8) poszanowanie mienia Szkoły i przeciwdziałanie niewłaściwemu stosunkowi do niego.

2. Za niewywiązywanie się z podstawowych obowiązków, słuchacz ponosi odpowiedzialność określoną niniejszym regulaminem oraz odrębnymi przepisami.

§ 5. Przełożonymi słuchaczy są:

— komendant Szkoły,
— zastępcy komendanta Szkoły,
— dowódca i zastępca dowódcy kompanii,
— nauczyciele akademiccy w czasie prowadzonych zajęć,
— oficer dyżurny Szkoły.

§ 6. 1. Skreślenie z listy słuchaczy Szkoły następuje w przypadkach:

1) niedostatecznych postępów w nauce,
2) utraty obywatelstwa polskiego,
3) ustalenia przez komisję lekarską niezdolności do służby,
4) stwierdzenia w opinii służbowej sporządzonej przez zastępcę komendanta ds. wychowania politycznego i liniowych braku ogólnych kwalifikacji na funkcjonariusza pożarnictwa,
5) na własną prośbę.

2. Wydalenie słuchacza ze Szkoły następuje w przypadkach:

1) dopuszczenia się czynu nie licującego z godnością słuchacza Szkoły,
2) łamania przepisów regulujących życie wewnętrzne Szkoły,
3) skazania prawomocnym wyrokiem sądu na karę pozbawienia wolności.

3. Decyzje w sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2, podejmuje komendant Szkoły.

§ 7. 1. Słuchacze zorganizowani są w kompanie, plutony i sekcje.

2. Zastępca komendanta ds. wychowania politycznego i liniowych dokonuje w porozumieniu z komendantem wydziału podziału kompanii na plutony, a plutonów na sekcje.

3. Komendant Szkoły, na wniosek dowódcy kompanii, wyznacza szefów kompanii, dowódców plutonów i dowódców sekcji spośród słuchaczy.

§ 8. Słuchacz obowiązany jest powiadomić niezwłocznie dowódcę kompanii i dziekanat Szkoły o zmianie adresu stałego miejsca zamieszkania, a także o zmianie warunków materialnych i rodzinnych, jeżeli wpływają one na przyznanie i wysokość dodatkowej pomocy materialnej.

Rozdział II

PRZEBIEG STUDIÓW

§ 9. 1. Studia odbywają się w ramach Wydziału Ochrony Przeciwpożarowej, zwanego dalej „Wydziałem", według ustalonych planów studiów i programów nauczania.

2. Rok akademicki trwa od 1 października do 30 września następnego roku kalendarzowego.

3. Komendant Wydziału ustala szczegółowy plan i rozkład zajęć oraz podaje go do wiadomości przed rozpoczęciem każdego semestru. Plan i rozkład zajęć powinien zawierać wykaz praktyk, obozów, zaliczeń i egzaminów oraz innych obowiązków wynikających z planu studiów i programów nauczania.

4. W uzasadnionych przypadkach komendant Szkoły może dokonać zmian w planie i rozkładzie zajęć oraz zawieszać prowadzenie zajęć na określone dni w roku akademickim.

§ 10. 1. W terminie ustalonym przez komendanta Wydziału, słuchacz składa wniosek z uzasadnieniem o przyjęcie na jedną ze specjalizacji.

2. Wybór specjalizacji przysługuje:
1) wzorowym podchorążym,
2) aktywnym członkom kół naukowych.

3. Decyzję o przyjęciu na określoną specjalizację wydaje komendant Wydziału.

4. Komendant Wydziału może zezwolić słuchaczowi na branie udziału w niektórych lub wszystkich zajęciach innej specjalizacji, jeżeli nie będzie to kolidować z przebiegiem studiów.

§ 11. 1. Zajęcia odbywają się w grupach dydaktycznych, którymi są: kompania, pluton oraz grupa ćwiczeniowa. Liczebność grupy ćwiczeniowej określa komendant Wydziału.

2. Słuchacze w trakcie zajęć podlegają bezpośrednio starszemu grupy dydaktycznej, który odpowiada za:
1) porządek i dyscyplinę w grupie podczas zajęć,
2) prawidłowe prowadzenie ewidencji obecności na zajęciach, poprzez dokonywanie adnotacji w dzienniku zajęć oraz składanie meldunku o stanie osobowym grupy dydaktycznej prowadzącemu zajęcia i dowódcy kompanii,
3) reprezentowanie grupy we wszystkich sprawach organizacyjno-dydaktycznych.

3. Starszym grupy dydaktycznej jest: szef kompanii, dowódca plutonu lub wyznaczony dowódca grupy ćwiczeniowej.

§ 12. Opiekę pedagogiczną i wychowawczą nad słuchaczami sprawują oprócz kadry dowódczej, nauczyciele akademiccy pełniący funkcję opiekunów lat studiów.

§ 13. 1. Obecność na wykładach, ćwiczeniach oraz zajęciach laboratoryjnych i projektowych, jak również innych zajęciach jest obowiązkowa i kontrolowana.

2. Nieusprawiedliwiona nieobecność na zajęciach jest naruszeniem podstawowego obowiązku słuchacza.

3. Słuchacz może być zwolniony w uzasadnionych przypadkach z obowiązku obecności na zajęciach przez:
1) prowadzącego zajęcia na czas prowadzonych przez niego zajęć, z odpowiednią adnotacją w dzienniku prowadzonych zajęć dydaktycznych,
2) dowódcę kompanii na jedną dobę,
3) komendanta Szkoły, komendanta Wydziału, zastępcę komendanta ds. wychowania politycznego i liniowych na okres dłuższy.

4. Dowódca kompanii w porozumieniu z prowadzącymi zajęcia, określa sposób i termin wyrównania zaległości powstałych wskutek dłuższej nieobecności słuchacza na zajęciach.

§ 14. 1. Czasem przewidzianym na naukę własną dysponuje słuchacz osobiście według własnego planu.

2. Komendant Wydziału może wprowadzić zorganizowaną naukę własną dla słuchacza mającego zaległości w egzaminach lub zaniedbującego się w nauce.

3. Zorganizowana nauka odbywa się w wyznaczonych do tego celu pomieszczeniach.

Rozdział III

KONTROLE BIEŻĄCE, OCENY OKRESOWE ORAZ PRAKTYKI

§ 15. 1. Sprawdzianami stopnia opanowania przez słuchacza materiału z obowiązujących przedmiotów są prace kontrolne, oceny uzyskane z ćwiczeń laboratoryjnych, seminaria, projekty, prace przejściowe, oceny bieżącej kontroli wiadomości, zaliczenia i egzaminy.

2. Do kontroli bieżących zaliczane są: sprawdzian ustny, sprawdzian pisemny, sprawdzian przygotowania do ćwiczeń laboratoryjnych, sprawdzian rozwiązywania zadań na ćwiczeniach audytoryjnych oraz sprawozdanie z ćwiczeń laboratoryjnych.

3. Do ocen okresowych zaliczane są: kolokwium, praca kontrolna, repetycja, praca przejściowa, sprawozdanie z realizacji programu praktyki oraz zaliczenie i egzamin.

§ 16. 1. Słuchacz zobowiązany jest do odbycia praktyki operacyjno-technicznej oraz praktyki dyplomowej w terminie określonym programem studiów. Praktykę operacyjno-techniczną słuchacz odbywa w jednostce taktycznej Szkoły lub w wyznaczonej jednostce zawodowej straży pożarnej. Praktykę dyplomową słuchacz odbywa w określonej komendzie wojewódzkiej straży pożarnych, z którą Szkoła zawiera odpowiednią umowę. Komenda wojewódzka straży pożarnych może na zasadzie porozumienia (umowy) skierować słuchacza do zakładu pracy na terenie województwa, którego profil produkcji odpowiada tematyce pracy magisterskiej danego słuchacza.

2. Komendant Szkoły ustala regulamin praktyk, o których mowa w ust. 1.

Rozdział IV

USTALANIE OCEN Z ĆWICZEŃ LABORATORYJNYCH ORAZ PRZEDMIOTÓW ZALICZANYCH

§ 17. 1. Zaliczeniu z podaniem oceny, podlegają wszystkie zajęcia objęte planem studiów.

2. Zaliczenia dokonuje nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia, a w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach inny nauczyciel akademicki wyznaczony przez szefa katedry.

3. Wykłady, ćwiczenia i ćwiczenia laboratoryjne, stanowiące części przedmiotu, mogą być zaliczane łącznie (wystawiana jest tylko jedna ocena) lub oddzielnie (wystawianych jest kilka ocen). Decyzję w tym zakresie podejmuje kierownik danego zakładu.

§ 18. Szczegółowe zasady ustalania ocen z ćwiczeń laboratoryjnych opracowuje kierownik zakładu i przedstawia do zatwierdzenia szefowi katedry. Słuchacze zapoznawani są z nimi przed przystąpieniem do wykonywania ćwiczeń laboratoryjnych.

§ 19. Szczegółowe zasady ustalania ocen z ćwiczeń opracowuje nauczyciel akademicki prowadzący ćwiczenia, które podlegają zatwierdzeniu przez szefa katedry po uprzednim zaopiniowaniu przez kierownika właściwego zakładu.

§ 20. Oceny z ćwiczeń laboratoryjnych ocenianych oddzielnie oraz z przedmiotów zaliczanych wystawiane są w trakcie zajęć programowych przed rozpoczęciem sesji egzaminacyjnej.

Rozdział V

EGZAMINY SEMESTRALNE

§ 21. 1. Słuchacze składają egzaminy w okresie ustalonym dla sesji egzaminacyjnej.

2. Warunkiem dopuszczenia do sesji egzaminacyjnej jest uzyskanie przed jej rozpoczęciem zaliczeń ustalonych w planie studiów.

3. Komendant Wydziału może warunkowo dopuścić do sesji egzaminacyjnej słuchacza, który nie zaliczył w terminie zajęć z dwóch przedmiotów nie objętych egzaminem.

§ 22. 1. Egzamin jest to ustny lub (i) pisemny sprawdzian opanowania wiadomości z przedmiotu. Obejmuje on sprawdzenie umiejętności szerokiego zastosowania przyswojonych wiadomości, samodzielności w posługiwaniu się nabytą wiedzą oraz rozwiązywania zagadnień teoretycznych i praktycznych. O rodzaju egzaminu (pisemny lub ustny, czy pisemny i ustny) decyduje nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia w uzgodnieniu z szefem katedry.

2. Egzaminowaniu podlega tylko ten materiał, który jest ujęty w programie nauczania danego przedmiotu.

3. Dopuszcza się z niektórych przedmiotów egzamin częściowy, który polega na ustnym lub (i) pisemnym sprawdzeniu wiadomości z części przerobionego programu w danym semestrze. Decyzję o egzaminie częściowym podejmuje szef katedry.

4. Do egzaminu z określonego przedmiotu może przystąpić słuchacz, który został dopuszczony do sesji egzaminacyjnej i zaliczył z danego przedmiotu obowiązujące ćwiczenia i ćwiczenia laboratoryjne.

§ 23. 1. Egzamin przeprowadzają i oceny wpisują wykładający dany przedmiot nauczyciele akademiccy.

2. Komendant Wydziału może w szczególnie uzasadnionych przypadkach, na wniosek szefa katedry, upoważnić do czynności wymienionych w ust. 1 na określony rok akademicki innych nauczycieli akademickich wykładających przedmioty pokrewne.

§ 24. Egzamin z każdego przedmiotu odbywa się oddzielnie i podlega osobnej ocenie.

§ 25. Przy zaliczaniu i egzaminach stosuje się następujące oceny:

bardzo dobry (bdb)	— 5,0
dobry plus (db plus)	— 4,5
dobry (db)	— 4,0
dostateczny plus (dst plus)	— 3,5
dostateczny (dst)	— 3,0
niedostateczny (ndst)	— 2,0

§ 26. 1. Przy każdym zaliczeniu oraz egzaminie słuchacz obowiązany jest przedłożyć indeks i kartę egzaminacyjną.

2. Nauczyciel akademicki egzaminuje tylko tego słuchacza, który spełnił warunki ustalone w § 21 ust. 2 lub 3, jest wymieniony w arkuszu egzaminacyjnym oraz przedstawi indeks z rejestracją na dany semestr.

3. Nauczyciel akademicki przeprowadzający egzamin wpisuje ocenę w indeksie, karcie egzaminacyjnej oraz w arkuszu egzaminacyjnym.

4. W arkuszu egzaminacyjnym przy nazwiskach słuchaczy, którzy nie zgłosili się na egzamin, nauczyciel akademicki wpisuje „nie zgłosił się". Usprawiedliwienie nieobecności powinno być złożone w dziekanacie najpóźniej w dniu egzaminu, a w wyjątkowych wypadkach w ciągu trzech

dni po terminie egzaminu. Komendant Wydziału wpisuje do indeksu ocenę niedostateczną słuchaczom, których nieobecność na egzaminie nie została usprawiedliwiona.

5. Wypełnione arkusze egzaminacyjne dostarczają prowadzący egzaminy do dziekanatu w terminie 5 dni od daty przeprowadzonego egzaminu.

§ 27. 1. W przypadku otrzymania na egzaminie oceny niedostatecznej słuchaczowi przysługuje prawo do dwukrotnego składania egzaminu poprawkowego.

2. W ciągu 3 dni od daty egzaminu poprawkowego słuchacz, który zgłasza uzasadnione zastrzeżenia co do bezstronności, formy, trybu i przebiegu tego egzaminu, ma prawo złożyć wniosek o przeprowadzenie egzaminu komisyjnego. Egzamin komisyjny powinien odbyć się w terminie 14 dni od daty złożenia wniosku.

3. Komendant Wydziału z własnej inicjatywy lub na wniosek rady pedagogicznej roku może zarządzić przeprowadzenie egzaminu komisyjnego w przypadku niezdania przez słuchacza egzaminu poprawkowego.

4. Egzamin komisyjny odbywa się przed komisją złożoną z komendanta Wydziału lub jego zastępcy jako przewodniczącego, egzaminatora, który przeprowadził poprzedni egzamin oraz drugiego nauczyciela akademickiego, reprezentującego ten sam lub pokrewny przedmiot.

5. W skład komisji, o której mowa w ust. 4, może za zgodą komendanta Szkoły wchodzić w charakterze obserwatora — przedstawiciel rady pedagogicznej roku.

6. W przypadku niezgłoszenia się słuchacza na egzamin komisyjny lub uzyskania oceny niedostatecznej, zostaje on skreślony z listy słuchaczy Szkoły. W szczególnie uzasadnionych przypadkach może mieć odpowiednie zastosowanie § 31 pkt 1 lub 2.

§ 28. 1. Szczegółową organizację sesji egzaminacyjnej ustala komendant Wydziału, w oparciu o obowiązujące plany studiów.

2. Dla każdego przedmiotu, z którego w planie studiów przewidziany jest w danym semestrze egzamin, komendant Wydziału może w szczególnych wypadkach ustalić inny termin egzaminu, aniżeli przewidziany w sesji egzaminacyjnej.

3. Po uzyskaniu zaliczenia z danego przedmiotu, za zgodą egzaminatora, słuchacz może przystąpić do egzaminu przed rozpoczęciem sesji egzaminacyjnej.

Rozdział VI

ZALICZENIA SEMESTRU, REJESTRACJA

§ 29. Warunkiem zaliczenia semestru jest:

1) uzyskanie zaliczeń wszystkich zajęć przewidzianych w planie studiów tego semestru,
2) uzyskanie oceny przynajmniej dostatecznej z przewidzianych w planie studiów egzaminów tego semestru.

§ 30. 1. Na początku każdego semestru słuchacz obowiązany jest złożyć w terminie wyznaczonym przez komendanta Wydziału w dziekanacie Szkoły indeks wraz z kartą egzaminacyjną w celu uzyskania rejestracji na rozpoczynający się semestr.

2. Rejestrację na rozpoczynający się semestr otrzymuje słuchacz, który spełnił warunki określone w § 29. Uzyskana rejestracja upoważnia słuchacza do kontynuowania studiów. Dziekanat sprawdza zgodność oceny egzaminów i zaliczeń w indeksie i karcie egzaminacyjnej z arkuszami zaliczeń i egzaminów, po czym przedkłada indeks komendantowi Wydziału w celu zaliczenia semestru.

3. Komendant Wydziału może w uzasadnionych przypadkach, na wniosek słuchacza, wyrazić zgodę na warunkową rejestrację na następny semestr, jeżeli słuchacz nie spełnił warunków, o których mowa w § 29.

4. Słuchacz, który otrzymał warunkową rejestrację obowiązany jest do uzupełnienia zaległości w danym semestrze.

5. Komendant Wydziału może w szczególnie uzasadnionych przypadkach wyrazić zgodę na uzupełnienie zaległości w innym terminie niż określony w ust. 4.

Rozdział VII

POWTÓRZENIE ROKU, URLOPY, SKREŚLENIA Z LISTY SŁUCHACZY

§ 31. W stosunku do słuchacza, który nie dopełnił warunków określonych dla uzyskania rejestracji na następny semestr, komendant Szkoły, na wniosek komendanta Wydziału wydaje decyzję o:

1) zezwoleniu na powtórzenie semestru lub roku,
2) udzieleniu urlopu,
3) skreśleniu z listy słuchaczy.

§ 32. Zezwolenie na powtarzanie semestru lub roku może uzyskać słuchacz, który nie dopełnił warunków określonych dla uzyskania rejestracji na następny semestr z powodu ważnych okoliczności losowych lub długotrwałej choroby.

§ 33. 1. Komendant Szkoły może udzielić słuchaczowi urlopu na okres jednego semestru lub jednego roku szkolnego z powodu:

1) choroby lub innych ważnych okoliczności losowych,
2) niezaliczenia semestru (roku), poczynając od drugiego i wyższych lat studiów (jeden raz w czasie trwania studiów).

2. Urlopy semestralne i roczne wpisuje się do indeksu w miejscu adnotacji o rejestracji na semestr.

§ 34. 1. Słuchaczowi, który powtarza semestr zalicza się uzyskane poprzednio oceny 4,0 i powyżej.

2. Komendant Wydziału może zaliczyć słuchaczowi inne oceny pozytywne niż określone w ust. 1 albo nakazać powtórzenie wszystkich bądź niektórych zajęć lub tylko egzaminów.

§ 35. 1. Słuchacz, który nie zaliczył semestru i nie uzyskał urlopu lub zgody na powtórzenie semestru, bądź roku studiów zostaje skreślony z listy słuchaczy.

2. Komendant Szkoły może skreślić słuchacza z listy słuchaczy w trakcie semestru, jeżeli nie wykazuje on dostatecznych postępów w nauce, stwierdzonych w bieżącej kontroli wiadomości. Decyzję o skreśleniu w trakcie semestru podejmuje komendant Szkoły na wniosek komendanta Wydziału, który zasięga opinii rady pedagogicznej danego roku studiów.

§ 36. 1. Słuchacz pierwszego roku studiów, który nie uzyskał rejestracji na semestr drugi lub trzeci zostaje skreślony z listy słuchaczy.

2. W wyjątkowych przypadkach komendant Szkoły na wniosek komendanta Wydziału może wyrazić zgodę na powtórzenie pierwszego roku studiów, jeżeli niezaliczenie pierwszego lub drugiego semestru spowodowane było długotrwałą chorobą słuchacza.

3. W czasie trwania urlopu, o którym mowa w § 33 ust. 1 pkt 2, słuchacz ma obowiązek podjąć pracę na czas określony we wskazanej przez komendanta Szkoły jednostce ochrony przeciwpożarowej oraz uzupełnić zaległości w materiale nauczania i zdać wszystkie egzaminy przewidziane planem studiów.

4. Słuchacz skierowany do jednostki ochrony przeciwpożarowej, po przedstawieniu pozytywnej opinii z miejsca pracy i uzupełnieniu zaległości w materiale nauczania w trakcie urlopu, może uzyskać rejestrację na semestr następny.

5. W przypadkach niewypełnienia warunków wymienionych w ust. 3 i 4 słuchacz zostaje skreślony z listy słuchaczy Szkoły.

§ 37. 1. Ponowne przyjęcie na studia osoby, która została skreślona z listy słuchaczy na pierwszym roku studiów, następuje na zasadach ogólnych, ustalonych dla kandydatów ubiegających się o przyjęcie do Szkoły.

2. Osoby skreślone z listy słuchaczy na drugim i wyższych latach studiów mogą ubiegać się o ponowne przyjęcie do Szkoły na odpowiedni semestr.

3. Warunkiem przyjęcia, o którym mowa w ust. 2, jest zdanie egzaminu wznawiającego z przedmiotu(ów) wyznaczonego(ych) przez komendanta Wydziału.

4. Decyzję o ponownym przyjęciu na studia podejmuje komendant Szkoły na wniosek komendanta Wydziału i określa semestr, na który zostaje przyjęta osoba zainteresowana.

Rozdział VIII

PRACA MAGISTERSKA

§ 38. Słuchacz ostatniego semestru studiów zobowiązany jest do złożenia pracy magisterskiej w terminie określonym rocznym planem studiów.

§ 39. 1. Propozycje tematu pracy magisterskiej podaje słuchaczowi szef katedry w formie pisemnej w czasie trwania VIII semestru. Przy temacie pracy podaje się jednocześnie jej zakres.

2. Komendant Wydziału może wyrazić zgodę na wcześniejsze uzyskanie tematu pracy magisterskiej przez słuchacza zaangażowanego w pracy koła naukowego, po uprzedniej pozytywnej opinii szefa katedry.

3. Pracę magisterską słuchacz wykonuje pod kierunkiem upoważnionego do tego nauczyciela akademickiego (promotora) zajmującego stanowisko profesora lub docenta.

Komendant Wydziału, na wniosek szefa katedry, po zasięgnięciu opinii Rady Wydziału może upoważnić do kierowania pracą magisterską adiunkta, starszego wykładowcę lub specjalistę spoza Szkoły, co najmniej ze stopniem naukowym doktora.

4. Przy ustalaniu tematu pracy magisterskiej bierze się pod uwagę zainteresowania naukowe słuchacza oraz potrzeby jednostek gospodarki narodowej. Temat pracy może być wyznaczony przez szefa katedry bądź zatwierdzony spośród tematów wybranych przez słuchacza.

5. Tematy prac magisterskich dobiera się w zasadzie tak, aby każdy temat był realizowany przez jednego słuchacza. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się możliwość realizacji jednego tematu przez dwóch i więcej słuchaczy.

6. W przypadku zespołowej realizacji tematu, praca wykonana przez jednego słuchacza stanowi oddzielną pracę magisterską. W związku z tym zadania pracy magisterskiej, kalendarzowy plan wykonywania pracy magisterskiej, opinie i recenzje są oddzielne dla każdej pracy.

7. Tematy prac magisterskich oraz wyznaczonych przez szefów katedr promotorów zatwierdza komendant Wydziału, na podstawie opinii Rady Wydziału.

8. W uzasadnionych przypadkach temat pracy magisterskiej może być zmieniony na wniosek szefa katedry w trybie określonym w ust. 7.

§ 40. 1. Po otrzymaniu tematu pracy magisterskiej słuchacz opracowuje plan i harmonogram wykonania pracy magisterskiej.

2. W czasie wykonywania pracy magisterskiej słuchacz podporządkowany jest promotorowi oraz odpowiedniemu szefowi katedry.

Wykonaną pracę słuchacz przedstawia na specjalnym seminarium katedry nie później, niż na dwa tygodnie przed terminem, o którym mowa w § 38.

§ 42. 1. Niezłożenie przez słuchacza pracy magisterskiej w ustalonym terminie powoduje skreślenie z listy słuchaczy.

2. W wyjątkowych przypadkach, jeżeli wskutek poważnych okoliczności losowych praca magisterska nie została złożona w ustalonym terminie, słuchacz może ubiegać się o powtórzenie ostatniego semestru. Zgodę na powtórzenie ostatniego semestru wydaje komendant Szkoły na wniosek komendanta Wydziału.

3. Komendant Szkoły, na wniosek komendanta Wydziału, może zezwolić słuchaczowi na poprawienie lub ponowne wykonanie pracy magisterskiej w terminie nie przekraczającym 2 lat. W tym okresie słuchacz jest zobowiązany pracować w

jednostce ochrony przeciwpożarowej, wskazanej przez komendanta Szkoły.

§ 43. 1. Oceny pracy magisterskiej dokonuje promotor pracy oraz jeden recenzent. W przypadku rozbieżności w ocenie pracy o dopuszczeniu do egzaminu końcowego decyduje komendant Wydziału, który może zasięgnąć opinii drugiego recenzenta tej samej specjalności. W stosunku do recenzenta stosuje się przepisy § 39 ust. 3.

2. Przy ocenie pracy magisterskiej przez kierującego pracą oraz recenzenta i komisję egzaminu magisterskiego stosuje się oceny:

— bardzo dobry (5)
— dobry plus (4,5)
— dobry (4)
— dostateczny plus (3,5)
— dostateczny (3)
— niedostateczny (2)

Rozdział IX

EGZAMIN MAGISTERSKI

§ 44. 1. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu magisterskiego jest:

1) uzyskanie wszystkich zaliczeń i zdanie egzaminów przewidzianych planem studiów,
2) uzyskanie oceny co najmniej dostatecznej z pracy magisterskiej.

2. Egzamin magisterski odbywa się przed komisją powołaną przez komendanta Szkoły, w skład której wchodzi komendant Wydziału lub jego zastępca oraz promotor i recenzent pracy magisterskiej. Skład komisji może być powiększony przez komendanta Szkoły o specjalistę spoza Szkoły, co najmniej ze stopniem naukowym doktora.

3. Jeżeli praca magisterska jest wykonana w zakładzie pracy, bądź dla potrzeb zakładu pracy — komendant Szkoły może powołać w skład komisji egzaminu magisterskiego przedstawiciela danego zakładu pracy.

4. Słuchacz jest zobowiązany do złożenia egzaminu magisterskiego w okresie ustalonym rocznym planem studiów. Termin egzaminu magisterskiego określa komendant Wydziału.

5. Komendant Wydziału może ustalić indywidualne terminy egzaminów magisterskich dla słuchaczy, którzy złożyli pracę magisterską przed upływem terminów podanych w § 38.

§ 45. 1. Egzamin magisterski jest egzaminem ustnym.

2. Podczas egzaminu magisterskiego słuchacz powinien zaprezentować i obronić pracę magisterską oraz wykazać się znajomością podstawowych wiadomości ustalonych w programie studiów danej specjalności.

3. Przebieg egzaminu magisterskiego, zasady ustalania oceny pracy magisterskiej, egzaminu magisterskiego oraz zasady ustalania oceny ukończenia studiów regulują „WYTYCZNE DO PRZEPROWADZANIA EGZAMINU MAGISTERSKIEGO", które ustala komendant Szkoły.

4. Z egzaminu magisterskiego sporządza się protokół na drukach według ustalonego wzoru.

5. Przy ocenie wyników egzaminu magisterskiego stosuje się skalę ocen wymienioną w § 43 ust. 2.

§ 46. 1. W razie nieprzystąpienia do egzaminu magisterskiego z przyczyn usprawiedliwionych, komendant Szkoły może na wniosek komendanta Wydziału zezwolić słuchaczowi na zdawanie egzaminu w innym terminie.

2. Termin powtórnego egzaminu w przypadku otrzymania oceny niedostatecznej nie może być wyznaczony przed upływem jednego miesiąca i nie później niż trzy miesiące od chwili składania egzaminu po raz pierwszy.

3. W przypadku niezłożenia egzaminu magisterskiego w wyznaczonym terminie stosuje się odpowiednio przepisy § 42.

§ 47. 1. Po spełnieniu wymogów określonych w § 44 ust. 1 oraz złożeniu egzaminu magisterskiego z wynikiem co najmniej dostatecznym, absolwent otrzymuje dyplom ukończenia wyższych studiów magisterskich, stwierdzający uzyskanie tytułu magistra inżyniera pożarnictwa określonej specjalności.

2. Podstawą obliczenia ostatecznego wyniku studiów są:

1) średnia arytmetyczna ocen z egzaminów i zaliczeń z przedmiotów nie kończących się egzaminem, uzyskanych w ciągu całego okresu studiów,
2) ocena pracy magisterskiej,
3) ocena egzaminu magisterskiego.

Wynik studiów stanowi sumę:

— 1/2 oceny wymienionej w pkt. 1 oraz 1/4 ocen wymienionych w pkt. 2 i 3.

3. W dyplomie ukończenia studiów wyższych wpisuje się ostateczny wynik studiów wyrównany do pełnej oceny zgodnie z zasadą:

— do 3,5 — dostateczny
— od 3,51—4,50 — dobry
— powyżej 4,51 — bardzo dobry

4. Wyrównanie do pełnej oceny dotyczy tylko wpisu do dyplomu, we wszystkich innych zaświadczeniach określa się rzeczywisty wynik studiów obliczony jak w ust. 2.

5. Komisja egzaminacyjna może podwyższyć ocenę, o której mowa w ust. 3, o jeden stopień, jeżeli słuchacz z pracy magisterskiej oraz egzaminu magisterskiego otrzymał oceny bardzo dobre oraz w ciągu ostatnich dwóch lat studiów uzyskał zaliczenia przedmiotów z ocenami bardzo dobrymi i dobrymi.

6. Słuchacz przed otrzymaniem dyplomu powinien uregulować wszystkie zobowiązania wobec Szkoły.

7. Słuchacz ma prawo otrzymać wraz z dyplomem indeks.

§ 48. Słuchacz przodujący w nauce i wykazujący się nienaganną postawą moralną i obywatelską może otrzymać dyplom z wyróżnieniem. Zasady przyznawania dyplomów z wyróżnieniem określają odrębne przepisy.

§ 49. Akta osobowe słuchacza wraz z dokumentacją przebiegu studiów przechowywane są w archiwach Szkoły przez okres ustalony odrębnymi przepisami.

Rozdział X

PRZEPISY KOŃCOWE

§ 50. 1. Ostateczną instancją odwoławczą we wszystkich sprawach objętych regulaminem jest komendant Szkoły.

2. W sprawach dotyczących porządku oraz trybu odbywania studiów, nie objętych przepisami regulaminu, decyduje komendant Szkoły.

17

ZARZĄDZENIE Nr 71/84 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 21 grudnia 1984 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie należności pieniężnych i zakwaterowania oraz umundurowania, odzieży specjalnej i wyekwipowania osobistego kandydatów na funkcjonariuszy pożarnictwa

Na podstawie art. 42 ust. 1 dekretu z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz.U. z 1974 r. Nr 50, poz. 321 i z 1975 r. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 40 ministra spraw wewnętrznych z dnia 25 listopada 1977 r. w sprawie należności pieniężnych i zakwaterowania oraz umundurowania, odzieży specjalnej i wyekwipowania osobistego kandydatów na funkcjonariuszy pożarnictwa zmienionego zarządzeniami ministra spraw wewnętrznych: nr 7 z dnia 1 marca 1979 r., nr 35 z dnia 20 września 1979 r., nr 20 z dnia 22 maja 1980 r. i nr 70 z dnia 15 września 1982 r. wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 1 w tabeli świadczeń dodaje się nową, piątą rubrykę zawierającą następujące wyrazy w kolejnych trzech kolumnach: „5", „V", „1500";
2) załącznik nr 1 otrzymuje brzmienie, ustalone w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania, z mocą od dnia 1 października 1984 r.

W porozumieniu:

Minister pracy, płac i spraw socjalnych: **St. Gębala**

Minister spraw wewnętrznych: **Cz. Kiszczak**

Załącznik 1 do zarządzenia nr 71/84 ministra spraw wewnętrznych z dnia 21 grudnia 1984 r.

PRZEDMIOTY UMUNDUROWANIA, ODZIEŻY SPECJALNEJ I WYEKWIPOWANIA OSOBISTEGO DLA KANDYDATÓW NA FUNKCJONARIUSZY POŻARNICTWA

Lp.	Nazwa przedmiotu	Jedn. miary	Podchorążowie		Kadeci		Uwagi
			Ilość	Okres używalności w m-cach	Ilość	Okres używalności w m-cach	
1	2	3	4	5	6	7	8
	I. Umundurowanie						
1.	Czapka zimowa gabardynowa	szt.	1	60	1	24	
2.	Czapka zimowa na futerku	szt.	1	30	—	—	
3.	Płaszcz sukienny zimowy	szt.	1	60	1	48	
4.	Płaszcz letni z podpinką	szt.	1	60	1	48	
5.	Mundur służbowy gabardynowy	kpl.	1	60	1	24	
6.	Mundur z tropiku letni	kpl.	1	60	—	—	
7.	Wiatrówka letnia	szt.	1	30	1	24	
8.	Spodnie letnie	szt.	1	60	1	24	
9.	Krawat	szt.	1	30	1	24	
10.	Szalik zimowy wełniany	szt.	1	30	1	24	
11.	Rękawiczki skórzane zimowe	szt.	1	60	1	48	
12.	Oznaki stopnia	—	—	—	—	—	do każdego przedmiotu wg przep. ubiorcz.
	II. Bielizna						
13.	Koszula wyjściowa	szt.	1	30	1	24	
14.	Koszula służbowa	szt.	2	30	2	24	
15.	Podkoszulka dziana z długim rękawem	szt.	3	30	2	24	
16.	Kalesony dziane	par	2	30	2	24	
17.	Kalesony letnie	par	2	30	2	24	
18.	Koszulka gimnastyczna	szt.	3	30	2	24	
19.	Spodenki gimnastyczne	szt.	3	30	2	24	

1	2	3	4	5	6	7	8
20.	Spodenki gimnastyczne — slipy	szt.	1	12	1	12	
21.	Piżama dwuczęściowa	szt.	2	30	2	24	
22.	Ręcznik frotte	szt.	3	30	2	24	
23.	Ręcznik	szt.	3	30	2	24	
24.	Chusteczka do nosa	szt.	5	30	3	24	
25.	Skarpetki zimowe	par	3	20	2	24	
26.	Skarpetki letnie	par	3	20	2	24	
27.	Dres sportowy	szt.	1	30	1	24	
	III. Obuwie						
28.	Trzewiki botki ocieplane	par	1	30	1	24	
29.	Trzewiki z podwyższoną cholewką (skuter)	par	2	30	2	24	należy do wyposaż.
30.	Półbuty	par	1	30	1	24	
31.	Pantofle gimnastyczne	par	1	12	1	12	
32.	Pantofle nocne	par	1	30	1	24	
33.	Trampki	par	1	30	1	24	
	IV. Pościel						
34.	Koc	szt.	2	96	2	96	
35.	Poszwa na koc	szt.	5	60	2	24	
36.	Materac	szt.	1	d/z	1	d/z	
37.	Podgłówek pod materac	szt.	1	d/z	1	d/z	
48.	Podkład pod materac	szt.	1	d/z	1	d/z	
39.	Poduszka z pierza	szt.	1	d/z	1	d/z	po 5 latach wymiana wsypy
40.	Poszewka na poduszkę	szt.	5	60	2	24	
41.	Prześcieradło	szt.	5	60	2	24	
	V. Oporządzenie						
42.	Pas główny skórzany	szt.	1	96	1	96	
43.	Pas brezentowy	szt.	1	72	1	72	
44.	Pasek do spodni	szt.	1	72	1	72	
45.	Plecak z szelkami	szt.	1	96	1	96	
46.	Troki do plecaka	szt.	5	96	5	96	
47.	Manierka	szt.	1	96	1	96	
48.	Menażka	szt.	1	96	1	96	
49.	Przesuwka do manierki	szt.	2	96	2	96	
50.	Pokrowiec na manierkę	szt.	1	96	1	96	
51.	Niezbędnik (nóż, łyżka, widelec)	kpl.	1	96	1	96	
52.	Hełm pożarniczy z osłoną ogniochronną na twarz	szt.	1	d/z	1	d/z	
53.	Pas bojowy	szt.	1	d/z	1	d/z	
54.	Toporek	szt.	1	d/z	—	—	
55.	Pochewka na toporek	szt.	1	d/z	—	—	
56.	Zatrzaśnik	szt.	1	d/z	—	—	
57.	Podpinka linkowa	szt.	1	d/z	—	—	
58.	Torba z wyposażeniem — maska aparatu izolującego — latarka — gwizdek — opatrunek osobisty	szt.	1	d/z	1	d/z	
	I. Przybory do konserwacji						
59.	Szczotka do ubrania	szt.	1	—	1	—	jednoraz.
60.	Szczotka do obuwia	szt.	1	—	1	—	,,
61.	Mazak	szt.	1	—	1	—	,,
62.	Wieszak-ramiączko	szt.	6	72	6	72	
63.	Woreczek na przybory do konserwacji	szt.	1	—	1	—	jednoraz.
64.	Żelazko	szt.	1	d/z	1	d/z	na 75 słuchaczy
	VII. Przybory do utrzymania higieny						
65.	Maszynka do golenia	szt.	1	—	1	—	jednoraz.
66.	Pędzel do golenia	szt.	1	—	1	—	,,
67.	Szczotka do zębów	szt.	1	24	1	24	
68.	Kubek do mycia zębów	szt.	1	—	1	—	jednoraz.
69.	Futerał na szczotkę do zębów	szt.	1	—	1	—	jednoraz.
70.	Szczotka do rąk	szt.	1	—	1	—	,,
71.	Futerał do mydła	szt.	1	—	1	—	,,
72.	Żyletka do golenia	szt.	2	1	2	1	
73.	Woreczek na środki higieny osobistej	szt.	1	—	1	—	jednoraz.
74.	Mydło toaletowe	g	150	1	150	1	
75.	Mydło powszechne	g	100	1	100	1	
76.	Krem do golenia	szt.	1	2	1	2	
77.	Pasta do zębów	tub.	3	2	3	2	
78.	Pasta do prania	g	100	1	100	1	
79.	Pasta do obuwia	g	40	1	40	1	

1	2	3	4	5	6	7	8
80.	Igła ręczna do szycia	szt.	2	12	2	12	
81.	Nici	szt.	2/25	12	2/25	12	
82.	Sznurowadła	par	2	12	2	12	
	VIII. Wyposażenie specjalne						
83.	Czapka ćwiczebna polowa	szt.	1	30	1	24	
84.	Kurtka ćwiczebna z ocieplaczem	szt.	1	60	1	48	
85.	Kurtka ćwiczebna letnia	szt.	2	24	2	24	
86.	Spodnie ćwiczebne	par	2	30	2	24	
87.	Podpinka pod kurtkę	szt.	1	30	1	24	
88.	Podpinka pod spodnie	szt.	1	30	1	24	
89.	Rękawice 5-palc. dziane wzmacniane skórą	par	1	d/z	1	d/z	
90.	Spodnie bawełniane	szt.	2	30	2	24	
91.	Bluza bawełniana	szt.	2	30	2	24	
	IX. Fundusz dyspozycyjny Komendanta Szkoły						
92.	Spiwór	szt.	1	96	1	96	na 100% słuchaczy
93.	Worek ewakuacyjny	szt.	1	96	1	96	,,
94.	Namiot z omasztowaniem i podłogą	szt.	1	96	1	96	1 kpl. na 8 słuch.

UWAGA:

1. Przedmioty wydane jednorazowo nie podlegają zwrotowi z chwilą ukończenia nauki.
2. Przedmioty umundurowania, odzieży specjalnej i wyekwipowania osobistego, których okres używalności nie upłynął, kandydat wydalony lub zwolniony ze szkoły obowiązany jest zwrócić albo może zatrzymać za zwrotem kwoty odpowiadającej wartości tych przedmiotów obliczonej za czas od dnia zwolnienia do końca okresu używalności tych przedmiotów.

18

ZARZĄDZENIE Nr 2/OC SZEFA OBRONY CYWILNEJ KRAJU

z dnia 6 marca 1984 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie norm bezpłatnego wyżywienia junaków oraz wysokości równoważnika pieniężnego w zamian za to wyżywienie

Na podstawie § 16 ust. 4 uchwały Nr 261 Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 1982 r. w sprawie oddziałów obrony cywilnej do odbywania zasadniczej służby w obronie cywilnej (Monitor Polski Nr 31, poz. 268) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Szefa Obrony Cywilnej Kraju Nr 10/OC z dnia 20 czerwca 1983 r. w sprawie norm bezpłatnego wyżywienia junaków oraz wysokości równoważnika pieniężnego w zamian za to wyżywienie, wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 1 liczbę „140" zastępuje się liczbą „167",

2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Junakom nieskoszarowanym w zamian za wyżywienie przysługuje równoważnik pieniężny w wysokości:

1) 167 zł za całodzienne wyżywienie,
2) 83 zł za obiad,
3) 42 zł za śniadanie lub kolację."

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od dnia 1 lutego 1984 r.

W porozumieniu

Minister finansów: **St. Nieckarz**

Szef Obrony Cywilnej Kraju: **T. Tuczapski**

19

ROZKAZ Nr 1/84 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 19 czerwca 1984 r.

w sprawie ustanowienia „Honorowej Księgi Zasłużonych dla Ochrony Przeciwpożarowej"

W liczącej blisko półtora wieku, obfitującej w dramatyczne wydarzenia, służbie polskich zawodowych i ochotniczych straży pożarnych rodzą się czyny i postawy szlachetne o patriotycznej i internacjonalistycznej wymowie. Wierność humanitarnym zasadom służby społeczeństwu jest ideową motywacją czynów bohaterskich oraz postaw godnych miana zasłużonych Polaków i patriotów.

W roku jubileuszu PRL, dla przekazywania potomnym zdarzeń, postaw i czynów wykraczających ponad przeciętność, świadczących o szczególnej ofiarności i męstwie, prezentujących najwyższe patriotyczne, obywatelskie i etyczno-moralne wartości, ustanawiam „Honorową Księgę Zasłużonych dla Ochrony Przeciwpożarowej" i rozkazuję:

1. Do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Ochrony Przeciwpożarowej, zwanej dalej „Honorową Księgą", wpisuje się pełniących służbę funkcjo-

nariuszy pożarnictwa i innych pracowników zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych ochrony przeciwpożarowej oraz czynnych członków ochotniczych straży pożarnych, którzy wyróżnili się bohaterską postawą w ochronie życia, zdrowia i mienia ludzkiego, dorobku materialnego i kulturalnego społeczeństwa przed pożarami lub szczególnie wybitnymi osiągnięciami w realizacji zadań ochrony przeciwpożarowej.

2. W przypadku szczególnych zasług do Honorowej Księgi mogą być wpisane osoby zasłużone dla ochrony przeciwpożarowej nie związane z nią zawodowo lub społecznie.

3. Wpisanie do Honorowej Księgi jest zaszczytnym wyróżnieniem w szczególności za:

1) wybitny dorobek i wyniki uzyskiwane systematycznie przez co najmniej 5 lat w szkoleniu, wychowaniu, działalności profilaktycznej, operacyjnej, technicznej i innych dziedzinach ochrony przeciwpożarowej,
2) wybitne osiągnięcia naukowe i organizatorskie wnoszące nowe wartości w umacnianie ochrony przeciwpożarowej kraju,
3) czyny bohaterskie dokonywane w akcjach ratowniczych w czasie pożarów, katastrof i klęsk żywiołowych oraz w ochronie zagrożonego życia i mienia obywateli, dobra społecznego, świadczące o wyjątkowej odwadze, ofiarności i poświęceniu,
4) skuteczne, śmiałe i pełne inicjatywy kierowanie akcją ratowniczą oraz wyróżniający się udział w akcji ratowniczej, decydujący o jej powodzeniu.

4. Kandydatów zgłoszonych do wyróżnienia wpisem w Honorowej Księdze kwalifikuje Komisja Opiniodawcza powołana przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

5. Pierwszych wpisów do Honorowej Księgi należy dokonać w lipcu 1984 r. z okazji 40-lecia PRL, a następnych w maju każdego roku — z okazji „Dnia Strażaka". Termin ten nie dotyczy wpisów do Honorowej Księgi osób, które wyróżniły się bohaterską postawą podczas akcji ratowniczych i gaśniczych.

6. Osoba wyróżniona wpisem w Honorowej Księdze uzyskuje pierwszeństwo w przyznawaniu odznaczeń i awansów.

7. Wpisanie w danym roku do Honorowej Księgi wyróżnionej osoby należy szeroko wykorzystywać w pracy ideowo-wychowawczej.

8. Honorową Księgę przechowuje się w Komendzie Głównej Straży Pożarnych.

9. Szczegółowe zasady i tryb dokonywania wpisów w Honorowej Księdze określa załącznik do rozkazu.

10. Rozkaz wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Straży Pożarnych:
A. Gatlik

Załącznik do rozkazu nr 1/84 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 19 czerwca 1984 r. (poz. 19)

SZCZEGÓŁOWE ZASADY I TRYB ZWIĄZANY Z DOKONYWANIEM WPISÓW W HONOROWEJ KSIĘDZE ZASŁUŻONYCH DLA OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

1. Kandydatów zasługujących na wyróżnienie wpisem do Honorowej Księgi typują komendanci wojewódzcy straży pożarnych, komendanci szkół pożarniczych, szef Służby Kadr Komendy Głównej Straży Pożarnych i dyrektor Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Przeciwpożarowej. Główni inspektorzy ochrony przeciwpożarowej typują kandydatów za pośrednictwem komendantów wojewódzkich straży pożarnych. Wnioski kierowane są do Służby Polityczno-Wychowawczej Komendy Głównej Straży Pożarnych w terminie do dnia 28 lutego danego roku.

2. Wniosek o dokonanie wpisu do Honorowej Księgi powinien zawierać: dane personalne zgłaszanego kandydata, wyszczególnienie posiadanych przez niego odznaczeń, wyróżnień i przyznanych nagród, charakterystykę przebiegu jego służby (pracy) lub działalności w ochotniczej straży pożarnej oraz szczegółowe uzasadnienie. Wniosek podpisują osoby uprawnione do typowania kandydatów i ich zastępcy ds. polityczno-wychowawczych. Do wniosku o wyróżnienie wpisem należy dołączyć fotografię kandydata (czarno-białą o wymiarach: negatyw 6 × 6 cm, lub 6 × 9 cm oraz dwie odbitki 13 × 18 cm), według wymagań określonych w ust. 8 pkt. 1.

3. Służba Polityczno-Wychowawcza Komendy Głównej Straży Pożarnych otrzymane wnioski przedkłada do rozpatrzenia przez Komisję Opiniodawczą w terminie do dnia 30 marca danego roku.

4. Komisja Opiniodawcza przedkłada Komendantowi Głównemu Straży Pożarnych propozycje kandydatów zasługujących na wyróżnienie wpisem do Honorowej Księgi — w terminie do dnia 15 kwietnia danego roku.

5. Terminy określone w ustępach 1, 3 i 4 niniejszego załącznika nie mają zastosowania przy dokonywaniu pierwszych wpisów w Honorowej Księdze z okazji 40-lecia PRL oraz wpisów osób, które wyróżniły się bohaterską postawą podczas akcji ratowniczych i gaśniczych.

6. Decyzję o dokonaniu wpisów w Honorowej Księdze podejmuje Komendant Główny Straży Pożarnych, w formie rozkazu wydanego z okazji „Dnia Strażaka".

7. Wpisów w Honorowej Księdze dokonuje Służba Polityczno-Wychowawcza Komendy Głównej Straży Pożarnych.

8. Wpis w Honorowej Księdze powinien zawierać:

1) fotografię wyróżnionej osoby, wykonaną z odkrytą głową (funkcjonariusz pożarnictwa lub członek ochotniczej straży pożarnej — w mundurze galowym z odznaczeniami),
2) notę biograficzną wyróżnionej osoby, obejmu-

jącą opis jej czynów i osiągnięć zasługujących na upamiętnienie oraz określenie ich wpływu na rozwój ochrony przeciwpożarowej i postawy związanych z nią ludzi.

9. Ceremoniał dokonywania wpisu w Honorowej Księdze obejmuje zwłaszcza:

1) organizowanie uroczystych spotkań wyróżnionych osób z kierownictwem Komendy Głównej Straży Pożarnych,
2) wręczenie wyróżnionym osobom dyplomów oraz fotokopii wpisu z Honorowej Księgi (w przypadku wyróżnienia pośmiertnego — ich rodzinom),
3) przekazywanie fotokopii wpisu z Honorowej Księgi do jednostek (zakładów pracy), w których pełnią służbę (są zatrudnione) osoby wyróżnione, dla eksponowania w sali tradycji lub kronice.

10. Usunięcie wpisu z Honorowej Księgi może nastąpić w razie popełnienia przez wyróżnioną osobę czynu, wskutek którego stała się niegodną wyróżnienia, na wniosek przełożonych, o których mowa w ust. 1.

Decyzję w sprawie usunięcia wpisu podejmuje w formie rozkazu Komendant Główny Straży Pożarnych.

20

ZARZĄDZENIE Nr 6/84 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 31 października 1984 r.

w sprawie okresowych przeglądów kadrowych w jednostkach organizacyjnych ochrony przeciwpożarowej

Na podstawie § 2 pkt 9 i § 6 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komendanta Głównego Straży Pożarnych (Dz.U. Nr 33, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. W celu doskonalenia funkcjonowania jednostek organizacyjnych ochrony przeciwpożarowej wprowadza się obowiązek przeprowadzania okresowych przeglądów kadrowych funkcjonariuszy pożarnictwa pełniących służbę w tych jednostkach, na zasadach i w trybie określonym w wytycznych, stanowiących załącznik do zarządzenia.

§ 2. Komendanci (kierownicy) jednostek organizacyjnych ochrony przeciwpożarowej zapewnią pełną realizację wytycznych w działalności kadrowej w podległych im jednostkach.

§ 3. Po zakończeniu przeglądu kadrowego Szef Służby Kadr w Komendzie Głównej Straży Pożarnych przedkłada Komendantowi Głównemu Straży Pożarnych sprawozdanie z jego wyników i przebiegu.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Straży Pożarnych
A. Gatlik

Uwaga! załącznik przesłany został do jednostek organizacyjnych ochrony przeciwpożarowej.

21

INSTRUKCJA Nr 1/84 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 26 października 1984 r.

w sprawie trybu przedstawiania wniosków o nadanie odznaki honorowej „Zasłużony Funkcjonariusz Pożarnictwa” i odznaki „Za Zasługi dla Ochrony Przeciwpożarowej” oraz ustalenia wzoru legitymacji stwierdzających ich nadanie

W związku z postanowieniami zarządzenia ministra spraw wewnętrznych z dnia 27 lutego 1984 r. w sprawie trybu nadawania odznaki honorowej „Zasłużony Funkcjonariusz Pożarnictwa” oraz ustalenia jej wzoru i sposobu noszenia (Monitor Polski Nr 9, poz. 62) i zarządzenia ministra spraw wewnętrznych z dnia 27 lutego 1984 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Za Zasługi dla Ochrony Przeciwpożarowej” (Monitor Polski Nr 9, poz. 63) oraz § 6 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komendanta Głównego Straży Pożarnych (Dz.U. Nr 33, poz. 180) ustala się, co następuje:

§ 1. 1. Kandydatów do wyróżnienia odznaką honorową „Zasłużony Funkcjonariusz Pożarnictwa” typują komendanci jednostek organizacyjnych ochrony przeciwpożarowej, główni inspektorzy ochrony przeciwpożarowej (starsi oficerowie specjaliści) w ministerstwach i urzędach centralnych, w centralnych związkach spółdzielni i zarządach głównych organizacji społecznych oraz Szef Służby Kadr w Komendzie Głównej Straży Pożarnych.

2. Kandydatem powinien być funkcjonariusz pożarnictwa mający wybitne osiągnięcia w służbie lub pełniący nienaganną służbę w ochronie przeciwpożarowej co najmniej 10 lat.

§ 2. 1. Wnioski o nadanie odznaki honorowej „Zasłużony Funkcjonariusz Pożarnictwa” przedstawiają Komendantowi Głównemu Straży Pożarnych:

1) komendanci wojewódzcy straży pożarnych — dla funkcjonariuszy pożarnictwa pełniących służbę w jednostkach organizacyjnych ochrony przeciwpożarowej na terenie województwa,
2) komendanci szkół pożarniczych oraz dyrektor Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Prze-

ciwpożarowej — dla funkcjonariuszy pożarnictwa pełniących służbę w tych jednostkach,
3) Szef Służby Kadr w Komendzie Głównej Straży Pożarnych — dla funkcjonariuszy pożarnictwa pełniących służbę w Komendzie Głównej Straży Pożarnych, ministerstwach i urzędach centralnych oraz centralnych związkach spółdzielni i zarządach głównych organizacji społecznych.

2. Wzór wniosku o nadanie odznaki honorowej „Zasłużony Funkcjonariusz Pożarnictwa" określa załącznik nr 1, a wzór legitymacji stwierdzającej jej nadanie — załącznik nr 2 do instrukcji.

§ 3. Kandydatów do wyróżnienia odznaką „Za Zasługi dla Ochrony Przeciwpożarowej" typują:
1) komendanci jednostek organizacyjnych ochrony przeciwpożarowej, główni inspektorzy ochrony przeciwpożarowej (starsi oficerowie specjaliści) w ministerstwach i urzędach centralnych, w centralnych związkach spółdzielni i zarządach głównych organizacji społecznych oraz Szef Służby Kadr w Komendzie Głównej Straży Pożarnych — spośród osób, które pracą i działalnością w sposób szczególny przyczyniły się do rozwoju ochrony przeciwpożarowej, zabezpieczenia przed pożarami życia i mienia obywateli oraz dorobku materialnego i kulturalnego społeczeństwa,
2) komendanci rejonowi straży pożarnych i komendanci terenowych zawodowych straży pożarnych — spośród osób, które wyróżniły się w czasie akcji ratowniczej, w szczególności kierujących akcją ratowniczą za skuteczne, śmiałe i pełne inicjatywy przeprowadzenie akcji ratowniczej oraz uczestników akcji, którzy wykazali się inicjatywą w wykonywaniu rozkazów oraz niezwykłą odwagą osobistą.

§ 4. 1. Wnioski o nadanie odznaki „Za Zasługi dla Ochrony Przeciwpożarowej" przedstawiają Komendantowi Głównemu Straży Pożarnych:
1) komendanci wojewódzcy straży pożarnych, komendanci szkół pożarniczych, dyrektor Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Przeciwpożarowej, Szef Służby Kadr w Komendzie Głównej Straży Pożarnych — dla osób, o których mowa w § 3 pkt 1,
2) komendanci wojewódzcy straży pożarnych — dla osób, o których mowa w § 3 pkt 2, niezwłocznie po przedstawieniu kandydatów przez komendantów rejonowych straży pożarnych lub komendantów terenowych zawodowych straży pożarnych.

2. Wzór wniosku o nadanie odznaki „Za Zasługi dla Ochrony Przeciwpożarowej" określa załącznik nr 3, a wzór legitymacji stwierdzającej jej nadanie — załącznik nr 4 do instrukcji.

§ 5. Limity odznak oraz terminy nadsyłania wniosków ustala Komendant Główny Straży Pożarnych.

§ 6. Instrukcja wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Straży Pożarnych:
A. Gatlik

Załączniki do instrukcji nr 1/84 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 26 października 1984 r. (poz. 21)
Załącznik nr 1

WNIOSEK
o nadanie odznaki „ZASŁUŻONY FUNKCJONARIUSZ POŻARNICTWA"

Nazwisko i imię .... Imię ojca ....
(stopień)
Data i miejsce urodzenia ....

Przynależność partyjna .... Wykształcenie ....

Miejsce zamieszkania ....

Nazwa jednostki i zajmowane stanowisko ....

....

Przebieg służby pożarniczej ....

....

....

....

Posiadane ordery i odznaczenia ....

....

....

....

Uzasadnienie

....
(podpis wnioskodawcy)

.........................., dnia .... 19... r.

Załącznik nr 2

WZÓR LEGITYMACJI STWIERDZAJĄCEJ NADANIE ODZNAKI HONOROWEJ „ZASŁUŻONY FUNKCJONARIUSZ POŻARNICTWA"

POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA

LEGITYMACJA

Nr ....

Warszawa, dnia .... 19... r.

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Na podstawie art. 22 ust. 2 dekretu z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa

nadaję

Ob. ....

....

ODZNAKĘ HONOROWĄ ZASŁUŻONY FUNKCJONARIUSZ POŻARNICTWA

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH

m.p.

Załącznik nr 3

WNIOSEK

o nadanie odznaki ....
(rodzaj)
„ZA ZASŁUGI dla OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ"

Nazwisko i imię .... Imię ojca ....
(stopień)

Data i miejsce urodzenia ....

Przynależność partyjna .... Wykształcenie ....

Miejsce zamieszkania ....

Nazwa instytucji i zajmowane stanowisko ....

....

Data nadania i rodzaj posiadanej odznaki „Za Zasługi dla Ochrony Przeciwpożarowej" ....

Przebieg służby (pracy zawodowej, nauki) ....

....

....

....

Uzasadnienie

....
(podpis wnioskodawcy)

......................., dnia .... 19... r.

Załącznik nr 4

WZÓR LEGITYMACJI STWIERDZAJĄCEJ NADANIE ODZNAKI
„ZA ZASŁUGI dla OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ"

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH LEGITYMACJA Nr .... Warszawa, dnia .... 19... r.	Ob. .... z o s t a ł a n a d a n a .... ODZNAKA „ZA ZASŁUGI dla OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ" MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH m.p.

22

WYTYCZNE Nr 1/84 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 5 października 1984 r.

w sprawie nakładania grzywien w drodze mandatu karnego przez funkcjonariuszy pożarnictwa oraz członków ochotniczych straży pożarnych

W związku z § 1 rozporządzenia ministra spraw wewnętrznych z dnia 5 maja 1972 r. w sprawie określenia wykroczeń, za które funkcjonariusze niektórych organów podlegających nadzorowi ministra spraw wewnętrznych upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego oraz zasad i sposobu wydawania upoważnień (Dz.U. z 1972 r. Nr 19, poz. 143 i z 1982 r. Nr 18, poz. 139), § 12—14 rozporządzenia ministra spraw wewnętrznych z dnia 23 marca 1976 r. w sprawie kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej, określenia wykroczeń, za które członkowie ochotniczych straży pożarnych są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego oraz zasad i sposobu wydawania upoważnień (Dz.U. Nr 15, poz. 94), rozporządzeniem ministra spraw wewnętrznych z dnia 1 grudnia 1971 r. w sprawie nakładania, uiszczania i ściągania grzywien w postępowaniu mandatowym (Dz.U. z 1971 r. Nr 34, poz. 302, z 1972 r. Nr 38, poz. 250 i z 1975 r. Nr 46, poz. 252) oraz § 6 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komendanta Głównego Straży Pożarnych (Dz.U. Nr 33, poz. 180) ustala się, co następuje:

1. Warunki i zasady nakładania grzywien w drodze mandatu karnego

§ 1. Grzywny w drodze mandatu karnego mogą być nakładane przez:
1) funkcjonariuszy pożarnictwa za wszystkie wykroczenia określone w art. 82 § 1 Kodeksu wykroczeń, objęte wykazem wykroczeń, stanowiącym załącznik do wytycznych,
2) członków ochotniczych straży pożarnych za wykroczenia określone w art. 82 § 1 pkt. 1, 3, 4, 5 i 7 Kodeksu wykroczeń, oznaczone cyframi arabskimi z gwiazdką w wykazie wykroczeń, o którym mowa w pkt. 1,

w przypadku:
a) gdy nie ma wątpliwości, co do faktu popełnienia wykroczenia,
b) schwytania sprawcy w momencie popełnienia wykroczenia lub bezpośrednio potem,
c) naocznego stwierdzenia faktu popełnienia wykroczenia, mimo niezastania sprawcy na miejscu czynu i gdy nie zachodzi wątpliwość co do sprawcy wykroczenia.

§ 2. Warunkiem nałożenia grzywny w postępowaniu mandatowym jest wyrażenie przez spra-

wcę wykroczenia zgody na przyjęcie mandatu, przy czym postępowania mandatowego nie stosuje się, gdy sprawca wykroczenia znajduje się w stanie wskazującym na użycie alkoholu.

§ 3. 1. Funkcjonariusz pożarnictwa w drodze mandatu karnego może nałożyć grzywnę w wysokości 50, 100, 200, 300, 500, 700 i 1000 złotych.

2. Członek ochotniczej straży pożarnej w drodze mandatu karnego może nałożyć grzywnę w wysokości 50, 100, 200, 300 i 500 złotych.

3. Nakładana grzywna powinna:

1) być współmierna do stopnia społecznego niebezpieczeństwa wykroczenia i winy jego sprawcy,
2) spełniać rolę wychowawczą w stosunku do sprawcy, tak aby powstrzymywała go przed ponownym popełnieniem wykroczenia,
3) być czynnikiem kształtującym w środowisku sprawcy wykroczenia poczucie sprawiedliwości i praworządności oraz poszanowania porządku prawnego, jak też wpływać hamująco na osoby skłonne do naruszania prawa.

4. Nakładanie grzywien w drodze mandatu karnego w górnej granicy wysokości powinno być stosowane za wykroczenia:

1) zawierające znamiona znacznej szkodliwości społecznej, a w szczególności gdy wykroczenia:
   a) stwarzają duże prawdopodobieństwo powstania pożaru,
   b) stanowią najczęściej występujące przyczyny pożarów,
   c) stwarzają ewidentne zagrożenie życia ludzkiego,
2) popełniane z winy umyślnej wskazującej na złą wolę sprawcy wykroczenia,
3) wskazujące na złośliwość lub uporczywość w nie podporządkowaniu się przepisom prawa, szczególnie gdy mimo uwag i wezwań sprawca wykroczenia nie wykonał ciążących na nim obowiązków,
4) gdy sprawca wykroczenia był już karany za tego rodzaju lub podobne wykroczenia.

5. Górne granice wysokości grzywien, jakie mogą być nałożone w drodze mandatów karnych przez funkcjonariuszy pożarnictwa za poszczególne rodzaje wykroczeń, są określone w rubryce 5 wykazu wykroczeń, stanowiącego załącznik do wytycznych.

6. Górne granice wysokości grzywien określone w rubryce 5 wykazu wykroczeń, stanowiącego załącznik do wytycznych, nie dotyczą wykroczeń, za popełnienie których wymierzają grzywny upoważnieni członkowie ochotniczych straży pożarnych. Za wykroczenia te członkowie ochotniczych straży pożarnych mogą nakładać grzywny w drodze mandatu karnego w wysokości określonej w § 3 ust. 2.

7. Jeżeli ze względu na rodzaj wykroczenia, okoliczności jego popełnienia oraz warunki osobiste i majątkowe sprawcy wykroczenia — grzywna w górnej granicy wysokości wymierzona w postępowaniu mandatowym byłaby niewspółmiernie niska do stopnia społecznego niebezpieczeństwa wykroczenia oraz winy sprawcy lub nie spełniałaby roli wychowawczej należy odstąpić od nałożenia mandatu karnego. W tych przypadkach:

1) funkcjonariusze pożarnictwa — powinni wystąpić z wnioskiem do kolegium do spraw wykroczeń o ukaranie sprawcy tego wykroczenia,
2) członkowie ochotniczych straży pożarnych — powinni uczynić o tym adnotację na wykazie, o którym mowa w § 11 ust. 1 rozporządzenia ministra spraw wewnętrznych z dnia 23 marca 1976 r. w sprawie kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej, określenia wykroczeń, za które członkowie ochotniczych straży pożarnych są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego oraz zasad i sposobu wydawania upoważnień (Dz.U. Nr 15, poz. 94) i wykaz ten doręczyć terenowemu organowi administracji państwowej stopnia podstawowego w celu podjęcia odpowiedniego działania, o którym mowa w § 11 ust. 2 powołanego rozporządzenia.

8. Jeżeli sprawca wykroczenia przystępuje natychmiast do usunięcia stworzonego przez swój czyn zagrożenia pożarowego, a nie był dotychczas karany za takie lub podobne wykroczenia albo działał pod wpływem ciężkich warunków rodzinnych lub osobistych i można uznać, że będzie to wystarczające do wdrożenia sprawcy do przestrzegania przepisów prawa — można zastosować najniższą wysokość grzywny.

§ 4. 1. Mandaty karne mogą nakładać upoważnieni funkcjonariusze pożarnictwa i upoważnieni członkowie ochotniczych straży pożarnych posiadający znajomość prawa o wykroczeniach i przepisów dotyczących nakładania grzywien w postępowaniu mandatowym.

2. Upoważnienia do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego wydają:

1) komendanci wojewódzcy straży pożarnych — funkcjonariuszom pożarnictwa pełniącym służbę w terenowych jednostkach ochrony przeciwpożarowej,
2) główni inspektorzy ochrony przeciwpożarowej ministerstw (urzędów centralnych) — funkcjonariuszom pożarnictwa pełniącym służbę w resortowych jednostkach ochrony przeciwpożarowej,
3) starsi oficerowie specjaliści związków spółdzielni lub zarządów głównych organizacji społecznych — funkcjonariuszom pożarnictwa pełniącym służbę w obiektach organizacji spółdzielczych lub społecznych,
4) terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego:
   a) komendantom gminnym straży pożarnych na okres roku,
   b) naczelnikom ochotniczych straży pożarnych, na wniosek komendantów gminnych straży pożarnych, na czas trwania kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej.

2. Tryb nakładania, uiszczania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego

§ 5. Przed nałożeniem grzywny w drodze mandatu karnego należy zwłaszcza:
1) ustalić okoliczności zdarzenia tak, aby nie było żadnych wątpliwości co do faktu popełnienia wykroczenia, osoby sprawcy i jego winy,
2) określić wykroczenia zarzucane sprawcy oraz wyjaśnić w czym wyrażało się naruszenie przez niego przepisów prawa,
3) zakomunikować sprawcy wykroczenia o ukaraniu go grzywną w drodze mandatu karnego, podając jego wysokość,
4) pouczyć sprawcę wykroczenia o prawie odmowy przyjęcia mandatu oraz o tym, że w razie odmowy złożony zostanie wniosek o jego ukaranie do kolegium do spraw wykroczeń.

§ 6. 1. Warunkiem nałożenia grzywny w drodze mandatu karnego jest wyrażenie przez sprawcę wykroczenia zgody na przyjęcie mandatu. Wówczas należy wypełnić starannie i dokładnie blankiet mandatu karnego oraz po podpisaniu mandatu i pobraniu należności z tytułu nałożenia grzywny wręczyć go ukaranemu.

2. Na blankiecie mandatu i grzbiecie bloczka należy ponadto wpisać: datę ukarania, rodzaj, grupę i numer wykroczenia oraz wysokość nałożonej grzywny, zgodnie z określeniami zawartymi w wykazie wykroczeń. Na żądanie ukaranego wpisać na mandacie jego imię i nazwisko.

§ 7. Pieniądze pobrane z tytułu nałożonej grzywny w drodze mandatu karnego należy rozliczyć w sposób i w terminie ustalonym przez organ administracji państwowej stopnia podstawowego, który wydał bloczki mandatowe.

§ 8. 1. Jeżeli sprawca wykroczenia wyraża zgodę na przyjęcie mandatu karnego, lecz nie może uiścić grzywny bezpośrednio funkcjonariuszowi pożarnictwa (członkowi ochotniczej straży pożarnej), który ją nałożył, sprawcy temu wydaje się mandat karny kredytowany.

2. Przy wystawianiu mandatu karnego kredytowanego należy:
1) ustalić i wpisać na potwierdzeniu ukarania mandatem: imię i nazwisko ukaranego, imiona rodziców, datę i miejsce urodzenia, dokładny adres zamieszkania (pobytu), miejsce pracy, rodzaj, grupę i numer wykroczenia, za które nałożono grzywnę oraz datę ukarania i podpis funkcjonariusza pożarnictwa (członka ochotniczej straży pożarnej) wystawiającego mandat,
2) wpisać wysokość wymierzonej grzywny na wszystkich odcinkach mandatu karnego kredytowanego i potwierdzeniu ukarania mandatem,
3) wypełniony mandat karny kredytowany wręczyć sprawcy wykroczenia za pokwitowaniem odbioru (własnoręcznym podpisem) na potwierdzeniu ukarania mandatem,
4) pouczyć ukaranego o obowiązku uiszczenia grzywny w terminie 7 dni i w sposób określony w formularzu mandatowym oraz uprzedzić ukaranego, że grzywna nie uiszczona w tym terminie zostanie ściągnięta w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, wraz z kosztami egzekucyjnymi.

§ 9. 1. W razie stwierdzenia naocznie wykroczenia pod nieobecność sprawcy, jeżeli nie zachodzi wątpliwość co do jego osoby, można zaocznie nałożyć mandat karny kredytowany.

2. W miejsce danych personalnych sprawcy, o ile są nieznane funkcjonariuszowi pożarnictwa (członkowi ochotniczej straży pożarnej) należy wpisać dane umożliwiające ustalenie tożsamości sprawcy (np.: właściciel, użytkownik lub zarządzający nieruchomością w Warszawie, ul. Wilcza 20).

3. Mandat karny kredytowany pozostawia się w takim miejscu, aby sprawca mógł go niezwłocznie odebrać (np.: w skrzynce pocztowej lub wręcza domownikowi albo sąsiadowi jeżeli wyrażą zgodę na doręczenie go sprawcy wykroczenia). Mandat ten powinien zawierać pouczenia, o których mowa w § 8, ust. 2, pkt. 4.

§ 10. Mandat karny staje się prawomocny i nie może być uchylony z chwilą uiszczenia grzywny bezpośrednio funkcjonariuszowi pożarnictwa (członkowi ochotniczej straży pożarnej), który ją nałożył, a mandat karny kredytowany z chwilą pokwitowania jego odbioru przez ukaranego, natomiast jeżeli był nałożony zaocznie — z chwilą uiszczenia grzywny we wskazanym miejscu i terminie.

§ 11. Funkcjonariusz pożarnictwa (członek ochotniczej straży pożarnej), który nałożył mandat karny kredytowany obowiązany jest niezwłocznie przesłać (przekazać) właściwy odcinek tego mandatu do urzędu terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego, właściwego ze względu na miejsce popełnienia wykroczenia.

§ 12. Jeżeli sprawca wykroczenia odmówił przyjęcia mandatu karnego:
1) terytorialnie właściwa komenda straży pożarnych występuje z wnioskiem o ukaranie sprawcy wykroczenia przez kolegium do spraw wykroczeń,
2) członek ochotniczej straży pożarnej podejmuje działania określone w § 3, ust. 7, pkt. 2 wytycznych.

3. Postanowienia końcowe

§ 13. W celu zapewnienia prawidłowego nakładania grzywien w drodze mandatu karnego:
1) komendy wojewódzkie straży pożarnych dla funkcjonariuszy pożarnictwa pełniących służbę w terenowych i resortowych jednostkach ochrony przeciwpożarowej,
2) terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego dla członków ochotniczych straży pożarnych, prowadzą szkolenie w zakresie znajomości prawa o wykroczeniach i przepisów o nakładaniu grzywien w postępowaniu mandatowym,
3) komendy wojewódzkie straży pożarnych co najmniej 2 razy w roku dokonują sprawdzenia:
   a) czy grzywny są nakładane zgodnie z ustaleniami zawartymi w wytycznych,

b) czy nakładane grzywny są współmierne do stopnia społecznego niebezpieczeństwa wykroczenia, winy sprawcy, jego warunków osobistych i materialnych oraz czy uwzględnia się inne okoliczności mające wpływ na wymiar grzywny, jak dotychczasową karalność, zachowanie się sprawcy po popełnieniu wykroczenia, itp.,

c) prawidłowości stosowania zasad postępowania mandatowego przez funkcjonariuszy pożarnictwa i członków ochotniczych straży pożarnych,

4) komendy wojewódzkie straży pożarnych oraz główni inspektorzy ochrony przeciwpożarowej i starsi oficerowie specjaliści, wymienieni w § 4, ust. 2, pkt. 2 i 3, dokonują okresowych analiz polityki represyjnej, w tym również postępowania mandatowego z zakresu ochrony przeciwpożarowej.

§ 14. Przez użyte w wykazie wykroczeń skróty powoływanych przepisów prawnych należy rozumieć:

1) rozp. MSW z 2.V.69 r. — rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych z dnia 2 maja 1969 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków (Dz.U. Nr 16, poz. 120),
2) Kw. — Kodeks wykroczeń — ustawę z dnia 20 maja 1971 r. (Dz.U. z 1971 r. Nr 12, poz. 114, z 1982 r. Nr 16, poz. 125 i z 1983 r. Nr 44, poz. 203),
3) ustawa z 12.VI.1975 r. — ustawę z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz.U. Nr 20, poz. 106),
4) zarz. nr 5/70 KGSP z 30.VI.1970 r. — zarządzenie nr 5/70 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 30 czerwca 1970 r. w sprawie zaopatrzenia budynków w sprzęt pożarniczy (Dz. KGSP Nr 1, poz. 3),
5) Dz. KGSP — Dziennik Zarządzeń i Rozkazów Komendy Głównej Straży Pożarnych,
6) PN-65/M-51520 — Polską Normę z 1965 r. M-51520. Sprzęt pożarniczy. Pożarnicze tablice informacyjne,
7) wyt. nr 10/76 KGSP z 31.XII.1976 r. — wytyczne nr 10/76 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 31 grudnia 1976 r. w sprawie zasad i trybu sporządzania planów ewakuacji ludzi z obiektów zagrożonych pożarem (Dz. KGSP z 1977 r. Nr 1, poz. 7),
8) rozp. MAGTiOŚ z 3.VII.1980 r. — rozporządzenie ministra administracji, gospodarki terenowej i ochrony środowiska z dnia 3 lipca 1980 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki (Dz.U. Nr 17, poz. 62),
9) rozp. MSW z 17.I.1969 r. — rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych z dnia 17 stycznia 1969 r. w sprawie czyszczenia przewodów kominowych (Dz.U. Nr 5, poz. 39),
10) zarz. nr 7/74 KGSP z 7.VIII.1974 r. — zarządzenie nr 7/74 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 7 sierpnia 1974 r. w sprawie wprowadzenia wytycznych zabezpieczenia przeciwpożarowego procesów spawalniczych podczas prac remontowo-budowlanych (Dz. KGSP Nr 3—4, poz. 15),
11) rozp. MPiOS oraz MZ z 15.V.1954 r. — rozporządzenie ministrów pracy i opieki społecznej oraz zdrowia z dnia 15 maja 1954 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy użytkowaniu butli z gazami sprężonymi, skroplonymi i rozproszonymi pod ciśnieniem (Dz.U. Nr 29, poz. 115),
12) rozp. MSW z 14.I.1969 r. — rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz.U. Nr 4, poz. 30),
13) rozp. RM z 11.VII.1977 r. — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1977 r. w sprawie wart przeciwpożarowych (Dz.U Nr 23, poz. 98),
14) rozp. MSW z 30.III.1973 r. — rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych z dnia 30 marca 1973 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego lasów, łąk i wrzosowisk (Dz.U. Nr 12, poz. 91),
15) rozp. MSW i PKBUiA z 11.VI.1962 r. — rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych oraz Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 11 czerwca 1962 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego stacji paliw płynnych (Dz.U. z 1962 r. Nr 40, poz. 174 i z 1963 r. Nr 51, poz. 285),
16) zał. do zarz. MK z 5.I.1976 r. — załącznik do zarządzenia ministra komunikacji Nr 3 z dnia 5 stycznia 1976 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego obiektów mostowych (Dz.Urz. MK z 1976 r. Nr 4, poz. 41 i z 1977 r. Nr 13, poz. 107).

§ 15. Ilekroć w wykazie wykroczeń jest mowa o:

1) budynku — rozumie się przez to stałe i tymczasowe budynki oraz inne stałe i tymczasowe budowle,
2) sprzęcie przeciwpożarowym — rozumie się przez to sprzęt pożarniczy: gaśnice, hydronetki, koce gaśnicze, tłumice, drabiny przystawne, bosaki, łopaty, topory, wiadra, skrzynie z piaskiem, beczki z wodą oraz agregaty gaśnicze lub inny sprzęt przeznaczony do gaszenia pożaru,
3) sprzęcie pożarniczym — rozumie się przez to sprzęt przeciwpożarowy i urządzenia przeciwpożarowe oraz sprzęt stanowiący wyposażenie straży pożarnych,
4) urządzeniach przeciwpożarowych — rozumie się przez to sieć hydrantową wewnętrzną i zewnętrzną, suche piony, przeciwpożarowe zbiorniki wodne naturalne i sztuczne, stanowiska wodne dla samochodów i pomp pożarniczych, stałe i półstałe instalacje gaśnicze, sygnalizację alarmu pożaru, klapy dymowe oraz klapy i drzwi przeciwpożarowe, wentylację pożarową, instalację piorunochronną,

przepony oraz klapy przeciwwybuchowe, przedsionki przeciwpożarowe itp.,

5) piecu — rozumie się przez to trzony kuchenne, kuchnie, parniki, kominki, piece, piecyki łazienkowe i kąpielowe itp. urządzenia metalowe lub w ramie metalowej, kaflowe, z cegły, kamienia i innych podobnych materiałów niepalnych, opalane paliwem stałym, ciekłym lub gazowym,

6) kominie — rozumie się przez to przewody dymowe (spalinowe) obudowane ścianami o klasie odporności ogniowej nie mniejszej niż 2 godziny,

7) rurze — rozumie się przez to przewód wykonany z blachy, żeliwa, kamionki, betonu, gipsu itp. jeżeli nie posiada wymaganej odporności ogniowej.

§ 16. Tracą moc:

1) wytyczne nr 4 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 26 kwietnia 1976 r. w sprawie nakładania grzywien w drodze mandatu karnego przez funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz. KGSP Nr 1—2, poz. 17),

2) wytyczne nr 6 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 16 czerwca 1976 r. w sprawie nakładania grzywien w drodze mandatu karnego przez członków ochotniczych straży pożarnych (Dz. KGSP Nr 3, poz. 28).

§ 17. Wytyczne wchodzą w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Straży Pożarnych:
A. Gatlik

Załącznik do wytycznych Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 5 października 1984 r. (poz. 22)

WYKAZ WYKROCZEŃ
ZA KTÓRE FUNKCJONARIUSZE POŻARNICTWA ORAZ CZŁONKOWIE OCHOTNICZYCH STRAŻY POŻARNYCH UPRAWNIENI SĄ DO NAKŁADANIA GRZYWIEN W DRODZE MANDATU KARNEGO

Wykroczenia grupa	Wykroczenia numer	Rodzaj wykroczenia	Podstawa prawna wykroczenia	Górna granica wysokości grzywny wymierzanej przez funkcjonariuszy pożarnictwa w zł
1	2	3	4	5
Kto nieostrożnie obchodzi się z ogniem lub wykracza przeciwko przepisom dotyczącym zapobiegania i zwalczania pożarów, a w szczególności:			art. 82 § 1 Kw.	
I.		Nie wyposaża budynku w odpowiednie urządzenia lub sprzęt przeciwpożarowy lub nie utrzymuje ich w stanie zdatnym do użytku, w tym:	art. 82, § 1 pkt. 1 Kw. w związku z:	
	1.*	nie posiada sprzętu przeciwpożarowego przy budynku lub w pomieszczeniu,	§ 7, ust. 1 rozp. MSW z 2.V.69 r.	1000
	2.*	zabezpiecza budynek lub pomieszczenie niezdatnym do użytku pod względem technicznym sprzętem przeciwpożarowym,	art. 13, pkt. 5 ustawy z 12.VI. 75 r.	
	3.	nie utrzymuje w stanie zdatnym do użytku pod względem technicznym urządzenia przeciwpożarowego,	art. 13, pkt. 5 ustawy z 12.VI. 1975 r.	
	4.	zastawił dostęp albo dojazd do urządzenia przeciwpożarowego,	art. 13, pkt. 5 ustawy z 12.VI.1975 r.	
	5.*	zabezpiecza budynek lub pomieszczenie nieterminowo konserwowanym sprzętem przeciwpożarowym,	art. 13, pkt. 5 ustawy z 12.VI.1975 r.	
	6.	używa sprzętu pożarniczego stanowiącego wyposażenie straży pożarnych lub budynków (pomieszczeń) do celów nie związanych z wykonywaniem zadań ochrony przeciwpożarowej,	art. 29 ustawy z 12.VI.1975 r.	1000
	7.*	nie posiada pełnego zestawu sprzętu przeciwpożarowego przy budynku lub w pomieszczeniu,	§ 7, ust. 1 i 2 rozp. MSW z 2.V.69 r. oraz § 1 i 2 zarz. nr 5/70 KGSP z 30.VI.70 r.	700
	8.	zabezpiecza budynek lub pomieszczenie niewłaściwym rodzajem sprzętu przeciwpożarowego,	§ 7 ust. 1 i 2 rozp. MSW z 2.V.69 r. oraz § 1 i 2 zarz. nr 5/70 KGSP z 30.VI.70 r.	
	9.	zastawił lub zamknął przejście w pomieszczeniu, drogę lub wyjście ewakuacyjne oraz przejazd, utrudniając bądź uniemożliwiając w ten sposób ewakuację z budynku lub pomieszczenia,	§ 2, pkt. 10 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
	10.	nie zaopatrzył budynku, zakładu pracy, w instrukcje alarmowania straży pożarnych na wypadek pożaru, względnie zaniedbał aktualizacji tych instrukcji,	§ 6, ust. 2 rozp. MSW z 2.V.69 r.	500
	11.	nie dokonał oznakowania budynku, zakładu pracy, urządzenia lub sprzętu przeciwpożarowego pożarniczymi tablicami informacyjnymi, względnie dokonał, ale w sposób niewłaściwy bądź niewłaściwymi tablicami,	art. 8, ust. 1 pkt. 4 ustawy z 12 VI 75 r i PN-65/M-51520	

1	2	3	4	5
I.	12	zastawił dostęp do sprzętu przeciwpożarowego co utrudnia lub uniemożliwia jego użycie,	§ 7, ust. 1 i 2 rozp. MSW z 2.V.69 r. oraz § 5, ust. 1—4 zał. nr 2 do zarz. nr 5/70 KGSP z 30.VI.70 r.	
	13.	nie posiada lub nie dokonał aktualizacji planu ewakuacji ludzi z budynku względnie pomieszczenia zagrożonego pożarem, w zakładzie pracy o charakterze użyteczności publicznej,	art. 8 ust. 3 ustawy z 12.VI.75 r. oraz § 3, 12 i 16 wytycz. nr 10/76 KGSP z 31.XII.76 r.	500
II.	Utrudnia okresowe czyszczenie komina lub nie dokonuje bez zwłoki naprawy uszkodzeń komina i wszelkich przewodów dymowych, w tym:		art. 82, § 1, pkt. 2 Kw. w związku z:	1000
	1.	używa uszkodzonego komina,	§ 2, pkt. 9 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
	2.	nie wyposażył komina w drzwiczki wycierowe,	§ 2, pkt. 9 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
	3.	używa komina lub rury dymowej (spalinowej) wykonanej z materiału nietrwałego lub palnego,	art. 13, pkt. 3 ustawy z 12.VI.75 r. i § 99, ust. 1 rozp. MAGTiOŚ z 3.VII.80 r.	
	4.	eksploatuje komin dymowy lub spalinowy, którego odległość wewnętrznego lica od łatwo zapalnej części konstrukcyjnej budynku wynosi mniej niż 30 cm,	art. 13, pkt. 3 ustawy z 12.VI.75 r. i § 101, ust. 6 rozp. MAGTiOŚ z 3.VII.80 r.	
	5.	nie posiada albo posiada lecz uszkodzoną ławę kominiarską, drabinę, klamry włazowe itp.,	§ 5 ust. 1, pkt. 1 rozp. MSW z 17.I.69 r.	
	6.	eksploatuje nieoczyszczony w ustalonym terminie z sadzy komin lub rurę dymową (spalinową),	§ 1, ust. 1 i § 4, ust. 1 rozp. MSW z 17.I.69 r.	
III.	Nie usuwa lub nie zabezpiecza w obrębie budynków urządzeń lub materiałów stwarzających niebezpieczeństwo powstania pożaru, w tym:		art. 82, § 1, pkt. 3 Kw. w związku z:	1000
	1.*	nie zabezpiecza gorącego popiołu, niewygaszonego węgla, żużla itp. przed możliwością przeniesienia się ognia na budynek lub materiał palny,	§ 3, pkt. 2 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
	2.*	pali ognisko lub wykonuje inne czynności przy użyciu ognia w budynku lub na przyległym do niego terenie nie zabezpieczając miejsca spalania przed możliwością przeniesienia się ognia na budynek względnie materiał palny,	§ 3, pkt. 1 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
	3.*	używa ognia otwartego lub pali tytoń w miejscu lub w pomieszczeniu:		
	3a.*	— o charakterze handlowym, usługowym, gospodarczym lub magazynowym, w którym znajduje się materiał, ciecz albo gaz palny,	§ 2, pkt. 1 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
	3b.	— w którym obowiązuje zakaz używania ognia otwartego (palenia tytoniu) wprowadzony przez kierownika zakładu pracy,	§ 5, pkt. 1 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
	3c.*	— zagrożonym wybuchem palnych gazów lub par cieczy łatwo zapalnych albo pyłów lub włókien palnych,	§ 2. pkt, 1 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
	4.*	porzucił niewygaszony papieros, zapałkę lub inny palący się albo żarzący przedmiot w miejscu, gdzie znajduje się materiał palny,	§ 2, pkt. 2 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
	5.*	pozostawił bez dozoru maszynę lub urządzenie mogące spowodować pożar lub wybuch (jeżeli zachodzi konieczność stałego nadzoru),	§ 2 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
	6.	nie zabezpieczył lub zabezpieczył niewłaściwie miejsca spawania (cięcia metali) bądź prowadzi te czynności w zakładzie pracy bez stosownego zezwolenia,	art, 13, pkt. 1 ustawy z 12.VI.75 r. i zarz. nr 7/74 KGSP z 7.VIII.74 r.	
	7.*	urządził wędzarnię lub suszarnię (z wyjątkiem suszarni bielizny) na poddaszu lub w pomieszczeniu o ścianach i stropie lub pokryciu dachu z materiałów palnych,	§ 2, pkt. 13 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
	8.*	przechowuje materiał łatwo zapalny na strychu budynku, przez który przechodzi komin nie obmurowany ścianką 6,5 cm z otynkowaniem jej płaszczyzny zewnętrznej lub przechodzi komin niezabezpieczony inną równorzędną okładziną oraz gdy pusta przestrzeń pomiędzy kominem a ścianką wynosi mniej niż 5 cm.	§ 2, pkt. 5 rozp. MSW z 2.V.69 r. i § 166, pkt. 2 rozp. MAGTiOŚ z 3.VII.1980 r.	
	9.	przechowuje w bezpośrednim sąsiedztwie bez należytego zabezpieczenia substancje, których wzajemne oddziaływanie może spowodować zapalenie się lub wybuch,	§ 5, pkt. 7 rozp. MSW z 2.V.1969 r.	
	10.*	przechowuje materiał łatwo zapalny bliżej niż:		

1	2	3	4	5
	10a.*	— 60 cm — od pieca metalowego lub w ramie metalowej, rury dymowej (spalinowej), otworu do czyszczenia oraz paleniska,	§ 3, pkt. 3 rozp. MSW z 2.V.1969 r. i § 101, ust. 7 rozp. MAGTiOŚ z 3.VII.1980 r.	
	10b.*	— 30 cm — od pieca z kamienia, cegły, kafli lub innych podobnych materiałów niepalnych,	§ 3, pkt. 3 rozp. MSW z 2.V.1969 r. i § 101 ust. 8 rozp. MAGTiOŚ z 3.VII.1980 r.	
	10c.*	— 50 cm — od grzejnika lub przewodu centralnego ogrzewania wysokoprężnego,	§ 3, pkt. 3 rozp. MSW z 2.V.1969 r.	
	10 d.*	— 50 cm — od punktu świetlnego,	§ 3, pkt. 3 rozp. MSW z 2.V.1969 r.	
	11.	wydaje paliwo w czasie napełniania zbiorników stacji paliw z cysterny,	§ 6, ust. 3 rozp. MSW i PKBUiA z 11.VI.62 r.	
	12.	nie uziemił cysterny podczas napełniania lub opróżniania z paliwa,	§ 6, ust. 4 rozp. MSW i PKBUiA z 11.VI.1962 r.	
	13.	utrzymuje w ruchu silnik pojazdu w czasie pobierania paliwa,	§ 6, ust. 5 rozp. MSW i PKBUiA z 11.VI.62 r.	
	14.*	garażuje motocykl, skuter, motorower lub inny pojazd z paliwem w zbiorniku w pomieszczeniu na ten cel nieprzeznaczonym, np. w mieszkaniu, korytarzu, piwnicy, stodole,	§ 2, pkt. 11 rozp. MSW z 2.V.69 r.	1000
	15.*	garażuje samochód, traktor, kombajn lub inną maszynę lub urządzenie z własnym napędem w stodole lub innym budynku gospodarczym, w którym magazynuje się materiały palne,	§ 2, pkt. 12 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
	16.	używa otwartego ognia do odmrażania przewodów rurowych w palnej izolacji lub w odległości mniejszej niż 1 m od palnych elementów konstrukcyjnych obiektu budowlanego oraz innych materiałów palnych,	§ 5, pkt. 8 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
III.	17.	składuje materiały między budynkiem a drogą dojazdową do niego (dojazdem pożarowym),	art. 13, pkt. 1 ustawy z 12.VI.75 r. i § 20 ust. 3 rozp. MAGTiOŚ z 3.VII.80 r.	
	18.	nie wyposażył maszyny, urządzenia itp. w urządzenia zabezpieczające ich bezpieczną eksploatację pod względem pożarowym lub wybuchowym (jeżeli są wymagane) albo użytkuje takie urządzenia niesprawne, np.: zawór ogniowy lub odpowietrzający, wyłącznik, zasuwę, uziemienie cysterny, bezpiecznik, ogranicznik temperatury itp.,	art. 12, pkt. 1 ustawy z 12.VI.75 r.	
	19.*	składuje na terenie stałe materiały palne zaliczone do I, II i III kategorii niebezpieczeństwa pożarowego w odległości mniejszej niż 15 m od budynków,	art. 13, pkt. 1 ustawy z 12.VI.75 r. i § 20, ust. 1 tabela 1p. 1a kolumna 3 rozp. MAGTiOŚ z 3.VII.80 r.	
	20.*	eksploatuje uszkodzone urządzenie, maszynę, aparat itp., mogące spowodować pożar lub wybuch,	§ 2 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
	21.	używa nieprawidłowego ze względu na zakres stosowania urządzenia elektrycznego, wentylacyjnego, ogrzewczego lub mechanicznego w pomieszczeniu (strefie) zagrożonym pożarem lub wybuchem,	§ 2, rozp. MSW z 2.V.69 r.	
	22.	rzuca, przewraca lub toczy butlę z gazem technicznym albo uderza o taką butlę twardym przedmiotem,	§ 8 rozp. MPiOS oraz MZ z 15.V.54 r.	
	23.	nie zabezpieczył przed upadkiem, rozsunięciem się w stosie lub spadaniem, butli z gazem lub opróżnionej z gazu,	§ 25, ust. 2 — 4 rozp. MPiOS oraz MZ z 15.V.54 r.	700
	24.	przechowuje butlę z gazem technicznym bez zabezpieczenia głowicy butli kolpakiem ochronnym,	§ 27 rozp. MPiOS oraz MZ z 15.V.54 r.	
	25.*	nalewa paliwo płynne do palącej się lampy, latarki, kuchenki lub innego tego typu urządzenia,	§ 2, pkt. 7 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
	26.	pierze odzież w cieczy palnej w urządzeniu nieprzystosowanym do tego celu lub zmywa (konserwuje) podłogę tą cieczą względnie pastą w niej rozpuszczoną,	§ 2, pkt. 3 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
	27.*	wydaje, przewozi lub przechowuje produkty naftowe I i II klasy niebezpieczeństwa pożarowego w kanistrach lub naczyniach z tworzyw sztucznych lub innych naczyniach mogących w czasie nalewu (przelewu, przewozu) powodować gromadzenie się ładunków elektryczności statycznej,	art. 13, pkt. 1 ustawy z 12.VI.75 r.	
	28.*	używa do rozlewu produktów naftowych I i II klasy niebezpieczeństwa pożarowego sprzętu z tworzyw sztucznych, np. lejków, mieszalników itp.,	art. 13, pkt. 1 ustawy z 12.VI.75 r.	
	29.*	nie usuwa lub nie zabezpiecza rozlanej cieczy, której zapalenie może stworzyć zagrożenie dla otoczenia,	art. 13, pkt. 1 ustawy z 12.VI.75 r.	

1	2	3	4	5
III.	30.	przechowuje w pomieszczeniu butlę z gazem technicznym w odległości mniejszej niż 1 m od grzejnika centralnego ogrzewania oraz bliżej niż 10 m od źródła ciepła z ogniem otwartym,	§ 12, ust. 2 rozp. MPiOS oraz MZ z 15.V.54 r.	700
	31.	przechowuje w tym samym pomieszczeniu butlę z tlenem wraz z:		
		— butlą z gazem palnym, — butlą z gazami tworzącymi ze sobą mieszankę wybuchową, — karbidem,	§ 17, ust. 4 rozp. MPiOS oraz MZ z 15.V.54 r.	
	32.	przechowuje butle opróżnione z gazu palnego razem z butlami napełnionymi gazami palnymi,	§ 25, ust. 4 rozp. MPiOS oraz MZ z 15.V.54 r.	
	33.	przechowuje w tym samym pomieszczeniu butlę z gazem palnym z butlami z innym gazem palnym,	§ 17, ust. 5 rozp. MPiOS oraz MZ z 15.V.54 r.	
	34.	przechowuje niebezpieczne pożarowo nawozy sztuczne, środki ochrony roślin, środki owadobójcze, wapno niegaszone i inne substancje chemiczne niezgodnie ze wskazaniami producenta w zakresie bezpieczeństwa pożarowego,	§ 3, pkt. 4 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
	35.*	przechowuje w pomieszczeniu wewnątrz budynku butlę napełnioną gazem palnym (propan-butan) o wadze ładunku ponad 11 kg,	§ 4. ust. 1 pkt. 8 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
	36.	nie zabezpieczył butli napełnionej gazem albo butli opróżnionej z acetylenu przed bezpośrednim działaniem promieni słonecznych,	§ 13, ust. 2 rozp. MPiOS oraz MZ z 15.V.54 r.	
	37.	przechowuje butle z gazami w miejscach do tego nieprzeznaczonych,	§ 17, ust. 3 rozp. MPiOS oraz MZ z 15.V.54 r.	
	38.	przechowuje w pomieszczeniu produkcyjnym, laboratorium (pracowni), powielarni itp. ciecz palną lub inną niebezpieczną pożarowo substancję chemiczną w ilości przekraczającej dobowe zapotrzebowanie produkcji,	§ 5. pkt. 3 i 6 rozp. MSW z 2.V.1969 r.	
	39.	przechowuje ciecz palną zaliczoną do I—III klasy niebezpieczeństwa pożarowego w naczyniu: — z materiału palnego, — niezabezpieczonym przed stłuczeniem, rozlaniem lub wyciekiem, — nieszczelnym,	§ 5, pkt. 3 rozp. MSW z 2.V.1969 r.	
	40.*	rozgrzewa smołę, asfalt, lepik itp. na dachu o konstrukcji palnej.	§ 2, pkt. 14 rozp. MSW z 2.V.1969 r.	500
	41.*	nie zabezpieczył przed przewróceniem naczynia do podgrzewania smoły, asfaltu, lepiku itp. ustawionego na dachu budynku,	§ 2, pkt. 14 rozp. MSW z 2.V.1969 r.	
	42.*	rozgrzewa smołę, asfalt, lepik itp. w naczyniu bez pokrywy,	§ 2, pkt. 14 rozp. MSW z 2.V.1969 r.	
	43.*	nie zabezpieczył dostępu osób postronnych do budynku lub pomieszczenia z urządzeniem lub materiałem stwarzającym zagrożenie pożarowe albo wybuchowe,	art. 13, pkt. 1 ustawy z 12.VI.1975 r.	
	44.	pozostawił przetłuszczone czyściwo (szmaty) do maszyn i urządzeń bez zabezpieczenia go w zamkniętym naczyniu z materiału niepalnego,	§ 5, pkt. 4 rozp. MSW z 2.V.1969 r.	
	45.	urządził pomieszczenie gospodarcze lub skład materiałów palnych na strychu budynku kategorii ZL I, ZL II, ZL III i ZL V zagrożenia ludzi,	§ 2, pkt. 6 rozp. MSW z 2.V.1969 r.	
	46.	pozostawił po pracy maszynę albo urządzenie nieoczyszczone z pyłu, kurzu lub smaru,	§ 5, pkt. 2 rozp. MSW z 2.V.1969 r.	
	47.	nie usunął ze stanowiska pracy palnych odpadów produkcyjnych,	§ 5, pkt. 2 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
	48.*	rozgrzewa smołę, asfalt, lepik itp. w odległości mniejszej niż 5 m od budynku,	§ 2, pkt. 14 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
IV		Eksploatuje w sposób niewłaściwy urządzenia energetyczne lub cieplne albo pozostawia je uszkodzone w stanie mogącym spowodować wybuch lub pożar, w tym:	art. 82, § 1, pkt. 4 Kw. w związku z:	
	1.*	pozostawił bez dozoru włączone do sieci elektrycznej przenośne urządzenie elektryczne nieprzystosowane do ciągłej eksploatacji,	§ 4, ust. 1 rozp. MSW z 2.V.69 r.	1000
	2.*	nie posiadając wymaganych kwalifikacji zawodowych dokonał samodzielnie przeróbki (remontu) urządzenia albo instalacji elektrycznej lub gazowej.	§ 4, ust. 2, pkt. 1 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
	3.*	nie posiadając wymaganych kwalifikacji zawodowych wykonał samodzielnie dodatkowy punkt odbioru energii elektrycznej lub gazu,	§ 4, ust. 2, pkt. 1 rozp. MSW z 2.V.69 r.	

1	2	3	4	5
	4.*	korzysta z uszkodzonej lub prowizorycznej instalacji, urządzenia elektrycznego albo gazowego,	§ 4, ust. 1, pkt. 1 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
	5.*	używa pieca z rurą dymową (spalinową) przeprowadzoną przez elementy łatwo zapalne znajdujące się bliżej niż 30 cm i nie zabezpieczone materiałem o odporności ogniowej 2 godziny, np. cegłą grubości 12 cm,	§ 3, pkt. 5 rozp. MSW z 2.V.69 r. oraz § 99, ust. 1 i § 101, ust. 6 rozp. MAGTiOŚ z 3.VII.80 r.	
	6.*	używa uszkodzonego pieca lub rury dymowej (spalinowej),	§ 2, pkt. 8 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
	7.*	eksploatuje grzejne urządzenie elektryczne w odległości mniejszej niż 60 cm od materiału łatwo zapalnego lub 30 cm od materiału trudno zapalnego,	§ 4, ust. 1, pkt. 4 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
	8.*	używa pieca ogrzewczego z drzwiczkami paleniskowymi umieszczonymi w pomieszczeniu niebezpiecznym pod względem pożarowym, np.:		
		— związanym z produkcją, w wyniku której mogą wydzielać się palne gazy, pary cieczy, pyły lub włókna, — w którym przechowuje się, stosuje lub przerabia palne materiały w stanie stałym, w postaci podatnej na łatwe zapalenie, jak np. wełna drzewna, włókna roślinne, bawełna, siano, słoma lniana, zbożowa itp. materiały strzępiaste lub włókniste, torf, palne odpadki użytkowe itp.,	art. 13, pkt. 1 ustawy z 12.VI.75 r.	
	9.*	eksploatuje grzejne urządzenie elektryczne nie odizolowane od podłogi lub przedmiotu palnego, na którym jest ustawione, materiałem niepalnym,	§ 4, ust. 1, pkt. 4 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
IV	10.*	eksploatuje piec metalowy lub w ramie metalowej, rurę dymową (spalinową) albo otwór do czyszczenia w odległości mniejszej niż 60 cm od łatwo zapalnej części konstrukcyjnej budynku albo w odległości mniejszej niż 30 cm od osłoniętej okładziną z tynku grubości 2,5 cm na siatce lub trzcinie względnie inną równorzędną okładziną,	§ 3, pkt. 5 rozp. MSW z 2.V.69 r. i § 101, ust. 7 rozp. MAGTIOŚ z 3.VII.80 r.	1000
	11.*	eksploatuje piec z kamienia, cegły, kafli i podobnych materiałów niepalnych w odległości mniejszej niż 30 cm od łatwo zapalnej nieosłoniętej części konstrukcyjnej budynku albo w odległości mniejszej niż 15 cm od osłoniętej okładziną z tynku grubości 2,5 cm na siatce lub trzcinie względnie inną równorzędną okładziną,	§ 3, pkt. 5 rozp. MSW z 2.V.69 r. i § 101, ust. 8 rozp. MAGTiOŚ z 3.VII.80 r.	
	12.*	nie posiadając wymaganych kwalifikacji zawodowych dokonał samodzielnie naprawy uszkodzonego bezpiecznika instalacji elektrycznej,	§ 4, ust. 2, pkt. 2 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
	13.*	używa paleniska, które w całości nie jest zabezpieczone materiałem trwałym i niepalnym oraz gdy podłoże paleniska na podłodze lub materiale palnym nie posiada odporności ogniowej 2 godziny, grubości co najmniej 15 cm w przypadku pieca na nóżkach, a przy piecach metalowych bez nóżek 30 cm,	§ 3, pkt. 5 rozp. MSW z 2.V.69 r. i § 101, ust. 1 rozp. MSGTiOŚ z 3.VII.80 r.	
	14.	eksploatuje piec w pomieszczeniu magazynowym z materiałami palnymi nieosłonięty wyższą o połowę jego wysokości niepalną ścianką osłonową odległą od pieca co najmniej 60 cm,	§ 3. pkt. 6 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
	15.*	podłączył piec do przewodu wentylacyjnego,	§ 2, pkt. 8 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
	16.*	nie zabezpieczył podłogi palnej przed piecem blachą lub innym materiałem niepalnym,	art. 13, pkt. 1 ustawy z 12,IV.75 r.	
	17.*	stosuje na osłonę punktu świetlnego materiał łatwo zapalny albo odległość osłony wykonanej z materiału trudno zapalnego wynosi mniej niż 5 cm od żarówki,	§ 4, ust. 1, pkt. 7 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
	18.*	zastawił dojście lub dostęp do czynnej tablicy rozdzielczej, względnie wyłączników, przełączników itp. urządzeń elektrycznych lub gazowych,	§ 4, ust. 1, pkt. 5 rozp. MSW z 2.V.69 r.	500
	19.	pozostawił niewyłączony dopływ energii elektrycznej po zakończeniu pracy w zakładzie, magazynie, hali targowej, sklepie itp. obiektach, z wyjątkiem oświetlenia nocnego,	§ 4. ust. 1, pkt. 6 rozp. MSW z 2.V.69 r.	
V		Nie zachowuje przepisowej odległości od budynków przy ustawianiu stert i stogów lub nie zachowuje obowiązujących warunków bezpieczeństwa przeciwpożarowego podczas omłotów, w tym:	art. 82, § 1, pkt. 5 Kw. w związku z:	
	1.*	ustawił stertę, stóg lub bróg w odległości mniejszej niż 30 m od budynku w gospodarstwie nieuspołecznionym (w szczególnym przypadku 20 m),	§ 1, pkt. 1, i § 2 pkt. 1 rozp. MSW z 14.I.69 r.	
	2.*	nie zaorał ścierniska przy nasypie kolejowym, w przypadku ustawienia na nim zboża w kopach,	§ 5 rozp. MSW z 14.I.69 r.	

1	2	3	4	5
V	3.*	nie przygotował w miejscu dokonywania omłotów:		1000
	3a.	— na terenie gospodarstwa uspołecznionego beczki z wodą o pojemności co najmniej 200 l, 2 wiader i 2 tłumic albo 2 gaśnic i 2 tłumic,	§ 12, pkt. 1 rozp. MSW z 14.I.69 r.	
	3b.*	— na terenie gospodarstwa nieuspołecznionego beczki z wodą o pojemności co najmniej 100 l, wiadra i tłumicy albo gaśnicy i tłumicy,	§ 12, pkt. 2 rozp. MSW z 14.I.69 r.	
	4.*	pali tytoń lub używa ognia otwartego w odległości mniejszej niż 20 m od miejsca dokonywania omłotów lub składowania materiałów pędnych,	§ 11, ust. 1 i 2 rozp. MSW z 14.I.69 r.	
	5.*	ustawił stertę, stóg lub bróg w odległości mniejszej niż:		
	5a.	— 100 m od budynku w gospodarstwie uspołecznionym,	§ 1, pkt. 1 rozp. MSW z 14.I.69 r.	
	5b.*	— 100 m od lasu, zagajnika lub innego terenu zadrzewionego,	§ 1, pkt. 3 rozp. MSW z 14.I.69 r.	
	5c.*	— 100 m od torów kolejowych,	§ 1, pkt. 4 rozp. MSW z 14.I.69 r.	
	5d.*	— 50 m od drogi publicznej (w gospodarstwie nieuspołecznionym, w szczególnym przypadku 30 m),	§ 1, pkt. 2 i § 2, pkt. 2 rozp. MSW z 14.I.69 r.	
	5e.*	— 25 m od urządzenia lub przewodu napowietrznej linii elektrycznej,	§ 1, pkt. 5 rozp. MSW z 14.I.69 r.	
	6.*	nie zachował między stertami, stogami lub brogami odległości co najmniej 6 m,	§ 1, pkt. 7 rozp. MSW z 14.I.69 r.	
	7.*	nie zachował między parami stert, stogów lub brogów albo między stertą, stogiem lub brogiem a parą stert, stogów lub brogów odległości co najmniej:		
	7a.	— 100 m w gospodarstwie uspołecznionym,	§ 1, pkt. 6 rozp. MSW z 14.I.69 r.	
	7b.*	— 30 m w gospodarstwie nieuspołecznionym oraz punkcie skupu Spółdzielni „Samopomoc Chłopska",	§ 1, pkt. 7 rozp. MSW z 14.I.69 r.	
	8.*	nie zabezpieczył urządzenia wydechowego silnika spalinowego przed wydobywaniem się iskier,	§ 7, pkt. 2 rozp. MSW z 14.I.69 r.	
	9.*	ustawił silnik spalinowy przy omłotach w ten sposób, że iskry, dym lub spaliny znoszone są z wiatrem na budynki, sterty, stogi, brogi lub materiały palne,	§ 7, pkt. 3 rozp. MSW z 14.I.69 r.	
	10.*	nie wyznaczył miejsca na palenie tytoniu lub wyznaczył ale w odległości mniejszej niż 20 m od miejsca dokonywania omłotów względnie miejsca składowania materiałów pędnych,	§ 11, ust. 2 rozp. MSW z 14.I.69 r.	
	11.*	ustawił silnik elektryczny nieokapturzony w odległości mniejszej niż 5 m od sterty, stogu, brogu lub budynku, w którym dokonuje się omłotów,	§ 8, rozp. MSW z 14.I.69 r.	700
	12.*	ustawił silnik spalinowy przy omłotach w miejscu nieoczyszczonym z materiałów palnych,	§ 7, pkt. 5 rozp. MSW z 14.I.69 r.	
	13.*	ustawił silnik spalinowy przy omłotach w odległości mniejszej niż 10 m od sterty, stogu, brogu lub budynku, w którym dokonuje się omłotów,	§ 7, pkt. 4 rozp. MSW z 14.I.69 r.	
	14.*	składuje płody rolne w warunkach umożliwiających ich samozapalenie,	§ 6, rozp. MSW z 14.I.69 r.	
	15.*	przechowuje materiały pędne przy omłotach w ilości przekraczającej jednodniowe zapotrzebowanie,	§ 10, rozp. MSW z 14.I.69 r.	
	16.*	przechowuje materiały pędne przy omłotach w niezamkniętych lub tłukących się naczyniach,	§ 10, rozp. MSW z 14.I.69 r.	
	17.*	przechowuje materiały pędne w odległości mniejszej niż 10 m od miejsca dokonywania omłotów, zlokalizowanego poza obrębem zabudowań, stert, stogów i brogów,	§ 10, rozp. MSW z 14.I.69 r.	
	18.*	ustawił kopy zbóż na ściernisku w odległości mniejszej niż 30 m od nasypu kolejowego,	§ 5, rozp. MSW z 14.I.69 r.	500
	19.*	nie zaorał ścierniska w promieniu 5 m od sterty, stogu lub brogu,	§ 3, rozp. MSW z 14.I.69 r.	
	20.*	nie zaopatrzył maszyny używanej przy omłotach w linę lub łańcuch do odciągania jej w razie pożaru,	§ 7, pkt. 5 rozp. MSW z 14.I.69 r.	
	21.	nie przestrzega zasad bezpieczeństwa pożarowego przy obsłudze maszyn lub pojazdów podczas żniw albo omłotów,	§ 7, pkt. 1 i § 9, ust. 1 rozp. MSW z 14.I.69 r.	
	Wbrew swemu obowiązkowi nie pełni warty przeciwpożarowej, w tym:		art. 82, § 1, pkt. 6 Kw. w związku z:	
	1.	nie stawił się do pełnienia warty przeciwpożarowej,	§ 3, rozp. RM z 11.VII.77 r.	

1	2	3	4	5
	2.	spał lub nieprawidłowo wypełniał obowiązki w czasie pełnienia warty przeciwpożarowej,	§ 8, pkt. 1 i 2 rozp. RM z 11.VII.77 r.	
VI	3.	w przypadku pożaru opóźnił alarmowanie mieszkańców wsi, straży pożarnej lub organu Milicji Obywatelskiej,	§ 8, pkt. 3 rozp. RM z 11.VII.77 r.	1000
	4.	nie przystąpił do likwidacji pożaru,	§ 8, pkt. 4 rozp. RM z 11.VII.77 r.	
	Używa na terenie lasu, wrzosowiska, suchej łąki lub torfowiska lub w odległości mniejszej niż 100 m od nich ciągnika bez iskrochronu albo na takim terenie roznieca lub pozostawia ognisko, albo porzuca nieugaszone zapałki lub niedopałki papierosów, albo dokonuje bez zezwolenia innej czynności mogącej wywołać niebezpieczeństwo pożaru, w tym:		art. 82, § 1 pkt. 7 Kw. w związku z:	
	1.	używa ciągnika albo innego pojazdu spalinowego bez urządzeń odiskiernych na terenie lasu, torfowiska, wrzosowiska, suchej łąki lub w odległości mniejszej niż 100 m od nich,	§ 11, ust. 1, pkt. 5 rozp. MSW z 30.III.73 r.	
	2.	wyrzuca żar węglowy z parowozu na terenie lasu, torfowiska, wrzosowiska, suchej łąki lub w odległości mniejszej niż 100 m od nich,	§ 11, ust. 1, pkt. 3 rozp. MSW z 30.III.73 r.	
	3.	używa w parowozie dmuchawy lub manipuluje na rusztach paleniska na terenie lasu, torfowiska, wrzosowiska, suchej łąki lub w odległości mniejszej niż 100 m od nich,	§ 11, ust. 1, pkt. 4 rozp. MSW z 30.III.73 r.	
VII	4.*	pali ognisko albo spala gałęzie względnie chrust lub wykonuje inne czynności przy użyciu ognia na terenie lasu oraz w odległości do 100 m od niego za zezwoleniem organu zarządzającego lasem, nie zabezpieczając miejsca spalania poprzez oczyszczenie do gleby mineralnej i okopanie oraz zapewnienie sprzętu do gaszenia pożaru i całkowite zlikwidowanie źródła ognia po zakończeniu wyżej wymienionych prac,	§ 11, ust. 2 i 3 rozp. MSW z 30.III.73 r.	1000
	5.*	pali ognisko lub porzuca palące się albo tlące przedmioty, jak również nie zgaszone zapałki lub niedopałki papierosów oraz korzysta z otwartego płomienia na terenie lasu, torfowiska, wrzosowiska, suchej łąki lub w odległości mniejszej niż 100 m od nich,	§ 11, ust. 1 pkt. 1 rozp. MSW z 30.III.73 r.	
	6.*	pali tytoń w okresie od 1 marca do 31 października lub zwiększonego zagrożenia pożarowego na terenie lasu, torfowiska, wrzosowiska, suchej łąki lub w odległości mniejszej niż 100 m od nich, z wyjątkiem dróg, miejsc o odsłoniętej glebie mineralnej i miejsc wyznaczonych do stałego przebywania ludzi,	§ 11, ust. 1 pkt. 2 rozp. MSW z 30.III.73 r.	
	7.	wyrzuca z pociągu, pojazdu mechanicznego, pojazdu kolejki linowej lub wyciągu turystycznego niezgaszone zapałki albo niedopałki papierosów lub inne palące albo tlące się przedmioty na terenie lasu, torfowiska, wrzosowiska, suchej łąki lub w odległości mniejszej niż 100 m od nich,	§ 11, ust. 1 pkt. 6 rozp. MSW z 30 III.73 r.	
	8.	wypala pokrywę gleby i pozostałości roślinne na łące lub wrzosowisku,	§ 12 rozp. MSW z 30.III.1973 r.	
	9.	wjechał nieuprawnionym pojazdem mechanicznym lub zaprzęgowym na drogę leśną nieoznakowaną drogowskazami bądź na teren lasu, na który zakaz wjazdu został wprowadzony,	§ 11, ust. 1 pkt. 1 rozp. MSW z 30.III.1973 r.	1000
	10.	wszedł na teren lasu, na który został wprowadzony zakaz wstępu,	§ 11, ust. 1 pkt. 7 rozp. MSW z 30.III.1973 r.	700
	11.	używa kuchenki turystycznej na terenie lasu, torfowiska, wrzosowiska, suchej łąki oraz w odległości mniejszej niż 100 m od nich, w miejscu do tego celu nie wyznaczonym,	§ 11, ust. 1 pkt. 8 rozp. MSW z 30.III.1973 r.	
	12.	pozostawił gałęzie, chrust, nie okrzesane ścięte drzewa, odpady eksploatacyjne itp. materiały palne w odległości mniejszej niż 50 m od osi skrajnego toru kolejowego lub drogi,	§ 7, rozp. MSW z 30.III.1973 r.	500
	Roznieca lub pozostawia ognisko w pobliżu mostu drewnianego albo przejeżdża przez taki most z otwartym ogniem lub z niezamkniętym paleniskiem, w tym:		art. 82, § 1, pkt. 8 Kw. w związku z:	
VIII	1.	pali ognisko na moście drewnianym,	pkt. 19 zał. do zarz. MK z 5.I.1976 r.	1000
	2.	przejeżdża przez most drewniany pojazdem lub maszyną z otwartym paleniskiem,	pkt. 21, zał. do zarz. MK z 5.I.1976 r.	

1	2	3	4	5
VIII	3.	pali ognisko podczas prac remontowych mostu drewnianego w odległości mniejszej niż 100 m od mostu od strony zawietrznej,	pkt. 19, zał. do zarz. MK z 5.I.1976 r.	700
	4.	pali ognisko w odległości mniejszej niż 100 m od mostu drewnianego bez względu na kierunek wiatru w innych okolicznościach niż podczas prac remontowych mostu,	pkt. 19 zał. do zarz. MK z 5.I.1976 r.	

Uwaga: * — oznacza, że tylko za tego rodzaju wykroczenia (określone w rubryce 2 i 3 wykazu wykroczeń) mogą nakładać grzywny członkowie ochotniczych straży pożarnych.

W.Z.Graf. Zam. 6909. Ark. druk. 4.00. Ark. wyd. 6.00.